

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 1

1. W dniu 17 lutego 2015 r. Burmistrz C. wydał zarządzenie w sprawie zapewnienia porządku, spokoju i bezpieczeństwa publicznego na terenie gminy C. Zarządzenie zostało wydane na podstawie art. 40 ust. 3, art. 41 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym. W § 1 przedmiotowego zarządzenia Burmistrz C. wprowadził bezwzględny zakaz zasiedlenia nieruchomości położonej w miejscowości C. ul. S. nr 2, gmina C., powiat K. – do odwołania. W uzasadnieniu zarządzenia Burmistrz C. wyjaśnił, że zakupu w/w nieruchomości dokonało Miasto A., w celu realizacji zadań własnych i rządowego "Programu integracji społeczności romskiej w Polsce na lata 2014-2020". Burmistrz C. stwierdził, że z uwagi na fakt, że nieruchomość ta ma być zasiedlona przez osoby społeczności romskiej, to istnieje zagrożenie dla porządku, spokoju i bezpieczeństwa publicznego oraz życia i zdrowia obywateli. Zdaniem Burmistrza C., sprzeciw lokalnej społeczności stwarza realne ryzyko wystąpienia niepokojów społecznych i skrajnych sytuacji przejawiających się agresją zarówno werbalną jak i fizyczną wobec rodzin romskich, które zamieszkają w nieruchomości przy ul. S. nr 2.

Dokonaj oceny zarządzenia Burmistrza C. w świetle przepisów ustawy o samorządzie gminnym i uzasadnij stanowisko.

2. Sprzeciwem z września 2016 r. skierowanym do Prezydenta Miasta K., Prokurator Rejonowy domagał się wznowienia postępowania w przedmiocie rejestracji pojazdu, uchylenia ostatecznej decyzji o rejestracji pojazdu m-ki Ford Mondeo na rzecz Kamila Z. i wydania decyzji o odmowie jego zarejestrowania. Prezydent Miasta K. uwzględnił żądanie sprzeciwu i wznowił postępowanie, a następnie uchylił ostateczną decyzję i orzekł o odmowie rejestracji pojazdu na rzecz Kamila Z. Na skutek odwołania Kamila Z., SKO w K., działając na podstawie art. 97 § 1 pkt 4 k.p.a. i art. 145 § 1 pkt 1 i § 2 k.p.a., postanowieniem z lutego 2017 r. zawiesiło postępowanie odwoławcze od decyzji wydanej we wznowionym postępowaniu dotyczącym rejestracji pojazdu do czasu prawomocnego zakończenia przez sąd powszechny postępowania karnego w przedmiocie podrobienia dokumentów pojazdu m-ki Ford Mondeo. W uzasadnieniu wskazało, że istotne dla sprawy okoliczności faktyczne zostały poczynione na podstawie dowodów, które okazały się fałszywe. Fałszywość niemieckich dokumentów tj. dowodu rejestracyjnego i karty pojazdu Forda Mondeo została stwierdzona przez biegłego posługującego się stosownymi technikami w zakresie badania dokumentów, w toku postępowania przygotowawczego prowadzonego przez prokuratora, które nadal jest w toku. W tej sprawie nie zapadł więc jeszcze wyrok sądu powszechnego. SKO stwierdziło, że rozstrzygnięcie w sprawie prawidłowości rejestracji pojazdu będzie mogło być wydane dopiero, gdy w sprawie zapadnie prawomocny wyrok sądu powszechnego stwierdzający fałszywość dowodów, na których została oparta decyzja zakwestionowana przez prokuratora. Powyższe uzasadniało zawieszenie postępowania, gdyż wydanie decyzji zależy od uprzedniego rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego przez inny organ lub sąd.

Dokonaj oceny słuszności orzeczenia SKO i umotywuuj stanowisko.

3. Krzysztof J. wniósł do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego skargę na przekazanie przez Komendanta Wojewódzkiego Policji jego skargi z dnia 12 maja 2015 r., wniesionej w trybie rozdziału VIII k.p.a. do Komendanta Głównego Policji, jako organu właściwego do jej rozpoznania.
- Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie WSA i umotywuuj stanowisko.**

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 2

1. W dniu 17 lutego 2015 r. Burmistrz C. wydał zarządzenie w sprawie zapewnienia porządku, spokoju i bezpieczeństwa publicznego na terenie gminy C. Zarządzenie zostało wydane na podstawie art. 40 ust. 3, art. 41 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym. W § 1 przedmiotowego zarządzenia Burmistrz C. wprowadził bezwzględny zakaz zasiedlenia nieruchomości położonej w miejscowości C. ul. S. nr 2, gmina C, powiat K.– do odwołania. W uzasadnieniu zarządzenia Burmistrz C. wyjaśnił, że zakupu w/w nieruchomości dokonało Miasto A. w celu realizacji zadań własnych i rządowego "Programu integracji społeczności romskiej w Polsce na lata 2014-2020". Burmistrz C. stwierdził, że z uwagi na fakt, że nieruchomość ta ma być zasiedlona przez osoby społeczności romskiej, to istnieje zagrożenie dla porządku, spokoju i bezpieczeństwa publicznego oraz życia i zdrowia obywateli. Zdaniem Burmistrza C., sprzeciw lokalnej społeczności stwarza realne ryzyko wystąpienia niepokojów społecznych i skrajnych sytuacji przejawiających się agresją zarówno werbalną jak i fizyczną wobec rodzin romskich, które zamieszkają w nieruchomości przy ul. S. nr 2. W dniu 16 marca 2016 r. Rada Miejska w C. wydała uchwałę nr X/1/2016 w sprawie zatwierdzenia zarządzenia Nr 2/2016 Burmistrza C. z dnia 17 lutego 2016 r. w sprawie zapewnienia porządku, spokoju i bezpieczeństwa publicznego na terenie gminy C. Uchwała została podjęta na podstawie art. 41 ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym. W jej uzasadnieniu Rada Miejska stwierdziła, że zaistniały przesłanki, do wydania przepisów porządkowych.
Dokonaj oceny zgodności z prawem uchwały Rady Miasta C. w świetle przepisów ustawy o samorządzie gminnym i uzasadnij stanowisko.
2. Decyzją z listopada 2016 r. Prezydent Miasta K. zatwierdził projekt budowlany i udzielił A. sp. z o.o. pozwolenia na budowę dwóch budynków mieszkalnych w K. W uzasadnieniu tego rozstrzygnięcia organ administracji wskazał, że inwestycja jest zgodna z decyzją o warunkach zabudowy dla tego przedsięwzięcia z maja 2015 r. Sprzeciwem z maja 2017 r. prokurator działając na podstawie art. 145 § 1 pkt 8 k.p.a. domagał się wznowienia postępowania w sprawie wydania pozwolenia na budowę dla inwestycji pn. budowa dwóch budynków mieszkalnych w K. W uzasadnieniu podniósł, że decyzją ze stycznia 2017 r. SKO stwierdziło nieważność decyzji z maja 2015 r. dot. ustalenia warunków zabudowy dla zamierzenia inwestycyjnego pn. budowa dwóch budynków mieszkalnych w K. Po rozpoznaniu wniosku inwestora - A. sp. z o.o. o ponowne rozpatrzenie sprawy, SKO decyzją z marca 2017 r. utrzymało zaskarżoną decyzję w mocy. W sprzeciwie prokurator wywiódł, że skoro decyzja o stwierdzeniu nieważności decyzji o warunkach zabudowy stała się ostateczna, zaistniała przesłanka określona w art. 145 § 1 pkt 8 k.p.a. do wznowienia postępowania w sprawie pozwolenia na budowę, które jest oparte na decyzji o warunkach zabudowy.
Dokonaj oceny sprzeciwu prokuratora i uzasadnij swoje stanowisko.
3. Pismem z dnia 10 października 2016 r. Anna W. zwróciła się o wznowienie postępowania sądowego zakończonego prawomocnym postanowieniem WSA z dnia 9 maja 2015 r. sygn. II SA/1/15 o odrzuceniu skargi na decyzję SKO w przedmiocie skierowania na badania psychologiczne. Zarządzeniem Przewodniczącego Wydziału z dnia 28 października 2016 r. Anna W. została wezwana do wskazania podstawy wznowienia postępowania i jej uzasadnienia. W odpowiedzi Anna W. podała, że podstawą wznowienia postępowania jest prawidłowe wniesienie środka odwoławczego od decyzji SKO, to jest wniesienie skargi w terminie.
Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie WSA i umotywuuj stanowisko.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 3

1. W dniu 6 kwietnia 2017 r. I. P. wniosła skargę na uchwałę Rady Miasta z dnia 1 września 2014 r., nr VIK/X/2014 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta W., obejmującego odcinek pasa drogowo-kolejowego. Do skargi dołączyła kopię wezwania do usunięcia naruszenia prawa zaskarżoną uchwałą z dnia 27 stycznia 2017 r., na które Rada Miasta udzieliła odpowiedzi uchwałą z dnia 14 marca 2017 r., nr VII/XXX/334/2017. W odpowiedzi na skargę Rada Miasta reprezentowana przez Prezydenta Miasta podniosła, że I.P. działając przez pełnomocnika adwokata D. D. skierowała w dniu 30 listopada 2016 r. wezwanie do usunięcia naruszenia prawa poprzez zmianę uchwały z dnia 1 września 2014 r., nr VIK/X/2014. Wezwanie to wpłynęło do Rady Gminy w dniu 5 grudnia 2016 r. i zostało przekazane Radzie Miasta, która podjęła w dniu 20 grudnia 2016 r. uchwałę nr VIIK/XX/2016 nieuwzględniającą wezwania, doręczoną na adres Kancelarii Adwokackiej w dniu 2 stycznia 2017 r. Wezwanie z 27 stycznia 2017 r. jest kolejnym w tej sprawie.

Wskaz przewidywane rozstrzygnięcie sądu i uzasadnij stanowisko.

2. Wnioskiem z listopada 2016 r. Prokurator Rejonowy w S., powołując się na art. 182 k.p.a. oraz art. 99 ust. 1 pkt 2 lit. b) i ust. 2 pkt 1 lit. a) ustawy o kierujących pojazdami, wystąpił do Starostwa Powiatowego w S. o wszczęcie z urzędu postępowania administracyjnego w przedmiocie skierowania M. K. na badania lekarskie w celu stwierdzenia istnienia lub braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdami. W uzasadnieniu wskazał, że z materiału dowodowego zgromadzonego przez Prokuraturę Rejonową wynika, że M.K. w lipcu 2016 r. kierował pojazdem w stanie nietrzeźwości, który to fakt nasuwa uzasadnione wątpliwości co do jego stanu zdrowia. Z tego względu konieczne jest poddanie M.K. badaniom lekarskim celem stwierdzenia istnienia lub braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdami. Do wniosku załączył: uzyskaną w toku postępowania przygotowawczego opinię biegłych lekarzy psychiatrów stwierdzającą zespół uzależnienia spowodowany używaniem alkoholu, picie ciągami alkoholowymi, utratę kontroli picia pomimo posiadania przez badanego świadomości swojej reakcji na alkohol i skutków działania alkoholu, protokół przesłuchania M.K. w charakterze podejrzanego, w którym stwierdził, że podjął się kierowania pojazdem pomimo świadomości, że jest nietrzeźwy oraz protokół badania stanu trzeźwości.
Dokonaj oceny prawidłowości działań prokuratora w świetle ustawy Prawo o prokuraturze i ustawy o kierujących pojazdami i uzasadnij swoje stanowisko.

3. Pismem z dnia 31 marca 2017 r. prokurator zaskarżył uchwałę Rady Miejskiej w T. nr X/23/2015 z dnia 20 listopada 2015 r. w sprawie ustalenia strefy płatnego parkowania na terenie Miasta T. do sądu administracyjnego. Prokurator zarzucił uchwale sprzeczność z przepisami ustawy o drogach publicznych i domagał się stwierdzenia nieważności § 2 pkt 2 i § 5 uchwały. W § 2 uchwały Rada Miejska w T. wprowadziła opłaty za parkowanie samochodów w strefie płatnego parkowania obowiązujące w dni robocze: 1/ od poniedziałku do piątku w godzinach od 10 do 18, 2/ w soboty w godzinach od 10 do 14, następnie w § 5 uregulowała tryb egzekucji tych opłat. Zdaniem prokuratora ustalenie opłaty za parkowanie w soboty narusza art. 13b ust. 1 i 2, art. 13b ust. 4 pkt 2 i art. 13b ust. 6 pkt 2 ustawy o drogach publicznych i na poparcie tej tezy odwołał się do uchwały NSA z dnia 15 czerwca 2011 r. sygn. I OPS 1/11, wedle której sobota jest dniem równorzędnym z dniem ustawowo wolnym od pracy w rozumieniu art. 57 § 4 k.p.a.

Dokonaj oceny prawidłowości poglądu prawnego prokuratora zaprezentowanego w skardze skierowanej do sądu administracyjnego oraz wniosku zamieszczonego w środku prawnym.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 4

1. W dniu 24 października 2016 r. A. N. wniósł bezpośrednio do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego skargę na uchwałę Rady Miejskiej w Ł. z dnia 29 czerwca 2012 r. nr X/8/12 w sprawie zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu Miasta Ł. Skarżący wniósł o uchylenie § 12 ust. 1 tej uchwały stanowiącego, że w razie śmierci najemcy i pozostania w lokalu osób zamieszkujących faktycznie wspólnie z najemcą przez okres co najmniej 12 miesięcy do chwili śmierci, umowa najmu może być zawarta z pełnoletnimi: wstępnymi, zstępnymi; rodzeństwem; powinowatymi (synowa, zięć, teściowa, teść); osobami przyjętymi na podstawie orzeczenia sądu; osobami uprawnionymi do zamieszkania na mocy skierowania; o ile wyżej wymienione osoby lub ich współmałżonkowie, w dacie śmierci najemcy nie posiadały i nie posiadają tytułu prawnego do innego lokalu. Skarżący wezwany zarządzeniem do wykazania, że przed złożeniem skargi do sądu administracyjnego wezwał bezskutecznie Radę Miejską w Ł. do usunięcia naruszenia interesu prawnego zaskarżoną uchwałą oraz do wykazania, że został zachowany termin do jej wniesienia, wyjaśnił, że wezwanie do usunięcia naruszenia interesu prawnego zaskarżoną uchwałą złożył do Wojewody Ł w piśmie z dnia 26 października 2016 r. W odpowiedzi na to wezwanie Wojewoda poinformował skarżącego, że nie dopatrywał się naruszenia prawa.

Dokonaj oceny skuteczności skargi A.N. i uzasadnij stanowisko.

2. W kwietniu 2016 r. do Urzędu Miasta G. wpłynął wniosek Prokuratora Rejonowego w G. o wszczęcie postępowania administracyjnego w przedmiocie skierowania J. D. na badania lekarskie celem stwierdzenia przeciwwskazań lub braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdami mechanicznymi. Podstawą do złożenia wniosku była opinia sądowo-psychiatryczna sporządzona w 2015 r. na polecenie Prokuratury Rejonowej w G. Badanie sądowo-psychiatryczne i somatyczne J. D., podejrzanego o czyn z art. 286 § 1 k.k., zostało przeprowadzone przez dwóch biegłych psychiatrów, którzy wskazali w opinii, że rozpoznają u ww. rozpoczynający się dyskretny zespół psychoorganiczny o mieszanej etiologii alkoholowo-naczyniowej. W toku postępowania administracyjnego Prezydenta Miasta G. wystąpił do Sądu Rejonowego z wnioskiem o ustanowienie dla nieobecnego J. D. kuratora celem jego reprezentowania w postępowaniu w zakresie skierowania na badania lekarskie do Wojewódzkiego Ośrodka Medycyny Pracy. Sąd Rejonowy postanowieniem z lipca 2016 r. ustanowił kuratora dla J. D. w osobie A.A. Postanowienie to, na skutek zaskarżenia przez J. D., zostało zmienione przez Sąd Okręgowy postanowieniem z kwietnia 2017 r., w ten sposób, że wniosek o ustanowienie kuratora dla nieobecnego J. D. został oddalony. W uzasadnieniu Sąd Okręgowy wskazał, że ustanowienie kuratora dla J. D., jako osoby nieznannej z miejsca pobytu, było niezasadne i przedwczesne. Decyzją z sierpnia 2016 r. Prezydent Miasta G. na podstawie art. 99 ust. 1 pkt 2 lit b ustawy o kierujących pojazdami skierował J. D. na badania lekarskie, doręczając decyzję jego kuratorowi w osobie A.A.

Dokonaj oceny prawidłowości decyzji Prezydenta Miasta i uzasadnij swoje stanowisko.

3. Decyzją z lutego 2017 r., działający z upoważnienia Starosty Z., Zastępca Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Z. (PCPR), ustalił Beacie K. opłatę za pobyt dzieci w Ośrodku Pomocy Dziecku i Rodzinie w G. w wysokości 4.219 zł za troje dzieci. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Z., po rozpatrzeniu odwołania kuratora Beaty K., decyzją z kwietnia 2017 r. działając na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a., uchyliło w całości powyższe rozstrzygnięcie i przekazało sprawę do ponownego rozpoznania organowi I instancji. Pismem z 27 kwietnia 2017 r. Dyrektor PCPR w Z. wniósł skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w K. na decyzję organu odwoławczego.
- Dokonaj oceny skuteczności skargi Dyrektora PCPR w Z. do sądu administracyjnego i uzasadnij stanowisko.**

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 5

1. Skargą do WSA z lutego 2017 r. Prokurator Rejonowy zakwestionował uchwałę Rady Gminy z dnia 24 lipca 2012 r. w sprawie ustalenia opłat za włączenie przyłączy wodociągowych do sieci gminnej, która weszła w życie 1 września 2012 r. Uchwała została podjęta na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy o gospodarce komunalnej i ustalała opłatę za włączanie przyłączy wodociągowych do gminnej sieci wodociągowej w wysokości wartości 30 kwintali żyta, po cenie ustalonej przez Radę Gminy, jako podstawę do naliczenia podatku rolnego, a w przypadku wykonania przyłącza wodociągowego bez uzyskania zgody właściciela sieci wodociągowej - opłatę w wysokości wartości 50 kwintali żyta, po cenie ustalonej przez Radę Gminy, jako podstawę do naliczenia podatku rolnego. Prokurator zarzucił, iż powołane w jej podstawie przepisy ustawy o samorządzie gminnym nie uprawniają Rady do nałożenia w trybie uchwały obowiązku ponoszenia przez mieszkańców gminy opłat za przyłączenie do sieci kanalizacyjnej lub wodociągowej. W odpowiedzi na skargę Rada Gminy oświadczyła, iż wnosi o odrzucenie skargi, jako wniesionej po terminie.

Dokonaj oceny możliwości zakwestionowania uchwały przez prokuratora w kontekście wniosku Rady Gminy i uzasadnij swoje stanowisko.

2. Wyrokiem z 8 lutego 2017 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny oddalił skargę M.H. na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego z sierpnia 2016 r. w przedmiocie orzeczenia o czasowym odebraniu zwierząt. Od powyższego wyroku skarżący, reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł skargę kasacyjną. Zarządzeniem z 28 kwietnia 2017 r. pełnomocnik skarżącego został wezwany do usunięcia braków formalnych skargi kasacyjnej poprzez nadesłanie dwóch jej odpisów oraz dwóch odpisów pisma z kwietnia 2017 r. (stanowiącego uzupełnienie skargi kasacyjnej w zakresie wniosku bądź oświadczenia, o którym mowa w art. 176 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi) – w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania, pod rygorem odrzucenia skargi kasacyjnej. Wezwanie powyższe doręczone na adres pełnomocnika skarżącego 8 maja 2016 r., odebrała W.B., jako upoważniony pracownik. Dnia 10 maja 2017 r. (data stempla pocztowego na kopercie) profesjonalny pełnomocnik skarżącego adw. M.S. nadał drogą pocztową dwie kserokopie skargi kasacyjnej nie poświadczone za zgodność z oryginałem, wraz z kserokopiami załączników (pełnomocnictwa oraz dowodu uiszczenia opłaty skarbowej) oraz dwa niepodpisane przez siebie egzemplarze pisma z kwietnia 2017 r., stanowiącego uzupełnienie skargi kasacyjnej.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie sądu administracyjnego i umotywuuj stanowisko.

3. Pismem z kwietnia 2017 r. Powiat S., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wystąpił do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego ze skargą na bezczynność Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w S. (dla którego organem wyższego stopnia jest Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej), w sprawie wydania decyzji o zwolnieniu z zakazu wykonywania robót w obszarze szczególnego zagrożenia powodzią w związku z planowaną budową mostu na rzece I. i przebudową ulic w S.

Wskaż, czy i ewentualnie jakie działania Powiatu S., powinny poprzedzać skargę na bezczynność do sądu administracyjnego i umotywuuj stanowisko.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 6

1. W dniu 15 października 2015 r. Prokurator Rejonowy złożył do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego skargę na uchwałę Rady Gminy D. z dnia 26 listopada 2008 r. nr XI/29/2008 w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy D. Prokurator zarzucił zaskarżonej uchwale, że w części dotyczącej postanowień zawartych w § 1 ust. 5 pkt 1 i 2, została wydana z rażącym naruszeniem ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, poprzez przyjęcie niezgodnej z ustawą skali graficznej załączników, stanowiących integralną część uchwały. Przyjęto bowiem, że załącznik nr 1 zostanie sporządzony w skali 1:5000, natomiast załącznik nr 2 zostanie sporządzony w skali 1:2000. Sporny akt Rady Gminy D. uchwała zmianę miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy D. dla obszaru części obrębu B., D., J. i W. w gminie D., dla lokalizacji farmy elektrowni wiatrowych wraz z urządzeniami infrastruktury towarzyszącej. Z § 1 ust. 4 planu wynika, że przedmiotem planu zagospodarowania przestrzennego jest możliwość lokalizacji elektrowni wiatrowych wraz z infrastrukturą techniczną. Plan obejmuje obszar o łącznej powierzchni 865,35 ha, z czego 26,38 ha przeznaczono na tereny leśne, 79,92 ha przeznaczono jako teren upraw polowych z zakazem lokalizacji zabudowy, 1,08 ha to teren istniejącego hodowlanego stawu rybnego, 0,82 ha to teren istniejącego boiska sportowego, na terenie o powierzchni 0,73 ha znajduje się cmentarz, 9,20 ha – to teren wód powierzchniowych, a na terenie o łącznej powierzchni 48,52 ha planuje się posadowienie elektrowni wiatrowych.

Dokonaj oceny skuteczności skargi prokuratora i umotywuuj stanowisko.

2. Starosta W. decyzją z listopada 2015 r. dokonał rejestracji samochodu osobowego marki Mercedes o numerze VIN 2224, rok produkcji 2013, na rzecz Anny K., wydając jej dowód rejestracyjny i kartę pojazdu. W toku postępowania karnego dot. podrobienia dokumentów odnoszących się do szeregu pojazdów, nadzorowanego przez Prokuraturę Rejonową w W., w marcu 2017 r. uzyskano opinię z zakresu mechanoskopii dotyczącą oznakowania identyfikacyjnego samochodu marki Mercedes zarejestrowanego na rzecz Anny K. Wynikało z niej, że oznakowanie identyfikacyjne VIN 2224 nie jest oryginalne i wykonane zostało niefabrycznie, po wcześniejszym zeszlifowaniu numeru pierwotnego VIN 7777. W toku badania biegły stwierdził również, że tabliczka znamionowa pojazdu jest podrobiona i zamocowana wtórnie do nadwozia badanego pojazdu. Pojazd o nr VIN 7777 został w październiku 2015 r. zgłoszony w Niemczech, jako utracony. Postanowieniem z listopada 2017 r. Prokurator Rejonowy umorzył śledztwo w sprawie przerobienia znaku identyfikacyjnego przedmiotowego pojazdu wobec niewykrycia sprawcy przestępstwa.

Dokonaj oceny, czy w przedstawionej sytuacji istnieją podstawy do podjęcia przez prokuratora działań pozakarnych na gruncie prawa administracyjnego i ewentualnie jakich. Uzasadnij swoje stanowisko.

3. Wyrokiem z dnia 24 stycznia 2017 r. sygn. akt II FSK 40/16 Naczelny Sąd Administracyjny oddalił skargę kasacyjną Janusza J. od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 15 września 2016 r. sygn. akt I SA/6/16, oddalającego skargę Janusza J. na decyzję Dyrektora Izby Skarbowej z dnia 22 marca 2013 r. w przedmiocie nieuznania przerwy w prowadzeniu działalności gospodarczej. W piśmie procesowym z dnia 3 kwietnia 2017 r. Janusz J. wniósł o wznowienie postępowania sądoadministracyjnego zakończonego powołanym wyżej wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego. Skargę tę Janusz J. podpisał osobiście.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie sądu administracyjnego i umotywuuj stanowisko.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 7

1. W dniu 23 marca 2015 r. Rada Miejska w S. podjęła uchwałę Nr 7/2015 w sprawie ustalenia strefy płatnego parkowania, stawek opłaty oraz sposobu jej pobierania. Podstawę uchwały stanowił art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym i przepisy ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych. W § 1 wprowadzono zapis, że „Pobór opłaty za parkowanie pojazdów samochodowych w strefie płatnego parkowania odbywać się będzie codziennie - oprócz świąt i niedziel - w godzinach od 8:00 do 15:00, w soboty od godz. 8:00 do 12:00.” Skargę na powyższą uchwałę wniósł Prokurator Rejonowy, domagając się stwierdzenia nieważności jej § 1 we fragmencie „w soboty od godz. 8:00 do 12:00.” Prokurator zarzucił naruszenie przepisów prawa materialnego, mianowicie art. 13 b ust 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych poprzez wprowadzenie poboru opłaty za parkowanie pojazdów samochodowych w strefie płatnego parkowania także w soboty pomimo, iż brak jest podstawy prawnej do wprowadzenia takich opłat w sobotę, która została uznana za dzień równorzędny z dniem ustawowo wolnym od pracy. W odpowiedzi na skargę Burmistrz Miasta i Gminy wniósł o umorzenie postępowania. Organ stwierdził, że Rada Miejska w S. uchwałą Nr 3/2016 z dnia 26 września 2016 r. w sprawie zmiany uchwały Nr 7/2015 z dnia 23 grudnia 2015 r. uchyliła zapis umożliwiający pobór opłaty za parkowanie pojazdów samochodowych w strefie płatnego parkowania w soboty.
Przedstaw, jakie stanowisko powinien zająć prokurator, w związku z odpowiedzią na tę skargę, i umotywuuj je.
2. Sprzeciwem z marca 2016 r. skierowanym do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w W., Prokurator Rejonowy zakwestionował decyzję Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w K. w sprawie świadczeń rodzinnych, domagając się stwierdzenia jej nieważności. Samorządowe Kolegium Odwoławcze decyzją z czerwca 2016 r. odmówiło stwierdzenia nieważności Kierownika GOPS, a następnie na skutek wniosku prokuratora o ponowne rozpatrzenie, utrzymało swoją decyzję w mocy. Owa decyzja została doręczona prokuratorowi w dniu 18 listopada 2016 r. i zawierała pouczenie o terminie i sposobie wniesienia skargi do sądu administracyjnego. W dniu 15 grudnia 2016 r. prokurator nadał pocztą ww. skargę, adresując kopertę bezpośrednio do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. Skarga wpłynęła do Sądu w dniu 16 grudnia 2016 r. W dniu 21 grudnia 2016 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny stosownie do art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi przekazał skargę Prokuratora Rejonowego do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w W., o czym poinformowano skarżącego. Skarga wpłynęła do organu w dniu 23 grudnia 2016 r.
Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie WSA w przedmiocie skargi prokuratora i umotywuuj stanowisko.
3. Pismem z czerwca 2016 r. Prokurator Rejonowy, działając na podstawie art. 184 § 1 i 2 k.p.a., złożył sprzeciw od ostatecznej decyzji Starosty z maja 2014 r. w przedmiocie rejestracji pojazdu marki Audi, o nr nadwozia VIN 2222 na rzecz M. J. zarzucając, że została wydana na podstawie dowodu - umowy kupna pojazdu - która okazała się fałszywa. Po wznowieniu postępowania administracyjnego w sprawie rejestracji ww. pojazdu postanowieniem z czerwca 2016 r., Starosta decyzją z sierpnia 2016 r. orzekł 1/ o uchyleniu decyzji w sprawie rejestracji pojazdu marki Audi, nr nadwozia VIN 2222, którego posiadaczem był M. J., 2/ unieważnieniu wydanego dla ww. pojazdu: dowodu rejestracyjnego, zalegalizowanych tablic rejestracyjnych, naklejki kontrolnej, karty pojazdu na druku nr XXXX i 3/ odmowie rejestracji ww. pojazdu.
Dokonaj oceny prawidłowości decyzji w świetle przepisów ustawy Prawo o ruchu drogowym i uzasadnij swoje stanowisko.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 8

1. W dniu 15 czerwca 2015 r. Rada Miejska w K. podjęła uchwałę Nr 27/2015 w sprawie ustalenia strefy płatnego parkowania, stawek opłaty oraz sposobu jej pobierania w K. Podstawę uchwały stanowił art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym i przepisy ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych. W § 2 wprowadzono zapis, że „Pobór opłaty za parkowanie pojazdów samochodowych w strefie płatnego parkowania odbywać się będzie codziennie - oprócz świąt i niedziel - w godzinach od 8:00 do 15:00, w soboty od godz. 8:00 do 12:00.” Skargę na powyższą uchwałę wniósł Prokurator Rejonowy, domagając się stwierdzenia nieważności jej § 2 we fragmencie „w soboty od godz. 8:00 do 12:00”. Prokurator zarzucił naruszenie art. 13 b ust 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych poprzez wprowadzenie poboru opłaty za parkowanie pojazdów samochodowych w strefie płatnego parkowania także w soboty pomimo, iż brak jest podstawy prawnej do wprowadzenia takich opłat w sobotę, która została uznana za dzień równorzędny z dniem ustawowo wolnym od pracy. W odpowiedzi na skargę Burmistrz Miasta i Gminy K. wniósł o umorzenie postępowania. Organ stwierdził, że Rada Miejska w K. uchwałą Nr 5/2017 z dnia 26 stycznia 2017 r. w sprawie zmiany uchwały Nr 27/2015 z dnia 15 czerwca 2015 r. uchyliła zapis umożliwiający pobór opłaty za parkowanie pojazdów samochodowych w strefie płatnego parkowania w soboty. Wojewódzki Sąd Administracyjny umorzył postępowanie jako bezprzedmiotowe. Uznał, że uchylenie zaskarżonej uchwały pozbawia możliwości oceny merytorycznej tej uchwały.

Dokonaj oceny zasadności wyroku WSA i umotywuuj stanowisko.

2. Prezydent Miasta decyzją z dnia 20 stycznia 2017 r. odmówił W. K. umorzenia zaległego zobowiązania z tytułu podatku od nieruchomości za 2016 r. Od powyższego rozstrzygnięcia podatnik w przepisany terminie wniósł odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego. W piśmie z dnia 20 marca 2017 r. organ odwoławczy poinformował stronę o przysługującym jej na podstawie art. 200 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa prawie do wypowiedzenia się w sprawie zebranego materiału dowodowego. Podatnik skorzystał w powyższego prawa w dniu 18 kwietnia 2017 r., a następnie pismem z dnia 21 kwietnia 2017 r. W. K. zaskarżył do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w całości. Skarżący wyjaśnił, że w dniu 18 kwietnia 2017 r. zapoznał się z rozstrzygnięciem organu odwoławczego, które w jego ocenie obarczone jest błędami administracyjnymi, w związku z czym powinno zostać uchylone. W odpowiedzi na skargę Samorządowe Kolegium Odwoławcze wniosło o odrzucenie skargi, wyjaśniając, że w przedmiotowej sprawie nie została jeszcze wydana decyzja, a sprawa nie została rozstrzygnięta. Strona miała jedynie możliwość skorzystania z przysługujących jej praw w toku postępowania podatkowego i z prawa tego skorzystała w dniu 18 kwietnia 2017 r.

Dokonaj oceny skuteczności skargi W. K. i umotywuuj swoje stanowisko.

3. W dniu 26 stycznia 2017 r. Damian K. wniósł skargę na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego z dnia 10 maja 2016 r. w przedmiocie zatrzymania prawa jazdy do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w G. Decyzja Samorządowego Kolegium Odwoławczego została doręczona stronie w dniu 19 maja 2016 r. na adres wskazany przez stronę jako adres do korespondencji (zwrotne potwierdzenie odbioru – k. 9 akt administracyjnych). Jednocześnie Damian K. złożył wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia skargi. Postanowieniem z dnia 24 maja 2017 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w G. odmówił przywrócenia terminu do wniesienia skargi. Postanowienie uprawomocniło się w dniu 24 czerwca 2017 r. W odpowiedzi na skargę Samorządowe Kolegium Odwoławcze w S. wniosło o jej oddalenie.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie sądu administracyjnego w sprawie ze skargi Damiana K. i umotywuuj stanowisko.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 9

1. W dniu 15 września 2015 r. Rada Miejska w O. podjęła uchwałę Nr 57/2015 w sprawie ustalenia w O. Strefy Płatnego Parkowania niestrzeżonego, wysokości stawek opłat za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania niestrzeżonego, wysokości opłat dodatkowych oraz sposobu ich pobierania. Uchwała została podjęta na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 8, art. 40 ust. 1, art. 42 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (usg) art. 13 ust. 1 pkt. 1, art.13 b oraz art 13 f ustawy z dnia 21 marca 1985 o drogach publicznych (udp). Zgodnie z § 3 ust. 2 regulaminu strefy płatnego parkowania w O., będącym załącznikiem nr 3 powyższej uchwały, strefa płatnego parkowania obowiązuje: od poniedziałku do piątku w godzinach 7.00 – 18.00 oraz w soboty od godziny 7.00 do 13.00. Skargę na powyższą uchwałę wniósł Prokurator Rejonowy w O., domagając się stwierdzenia nieważności jej § 3 ust. 2 we fragmencie „oraz soboty w od godziny 7.00 do 13.00”. Zaskarżonej uchwale zarzucił naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 18 ust. 2 pkt 8 i art. 40 ust. 1 usg oraz art. 13 b ust 1 i 2 udp. W odpowiedzi na skargę Burmistrz Miasta i Gminy O. wniósł o oddalenie skargi. Organ wskazał, że w dniu 27 września 2016 r. Rada Miejska w O. podjęła uchwałę Nr 9/2016, która uwzględnia zarzut skarżącego. Tym samym - zdaniem organu - z obrotu prawnego został wycofany wadliwy zapis dotyczący pobierania opłat za parkowanie w soboty. Wobec takiego stanowiska organu, prokurator cofnął skargę.

Dokonaj oceny prawidłowości stanowiska prokuratora o cofnięciu skargi oraz je uzasadnij.

2. Krzysztof B. zwrócił się do Wójta Gminy C. o nakazanie Annie O. właścicielce sąsiedniej działki nr 3/4 przywrócenia stanu poprzedniego lub wykonania urządzeń zapobiegających szkodom związanym z budową przez nią stawu, który według Krzysztofa B. powoduje podtapiania jego działki. Wójt decyzją z 2016 r. odmówił wydania decyzji nakazującej Annie B. wykonania żądanych prac. Wskutek odwołania Krzysztofa B., SKO w składzie: przewodnicząca - L.K. oraz członkowie: B.C. i D.E. w październiku 2016 r. wydało decyzję o uchyleniu zaskarżonej decyzji Wójta i przekazaniu sprawy do ponownego rozpatrzenia. Po ponownym rozpoznaniu decyzją z grudnia 2016 r. Wójt Gminy C. nakazał Annie O. właścicielce nieruchomości w 3/4 wykonanie urządzeń zapobiegających szkodom na działce Krzysztofa B. Na skutek odwołania Anny O., decyzją z lutego 2017 r. SKO w składzie: przewodnicząca - L.K. oraz członkowie B.C. i D.E. wydało decyzję utrzymującą w mocy decyzję Wójta. Anna O. wniosła skargę na tą decyzję do WSA zarzucając naruszenie przepisów k.p.a. Jej zdaniem dwukrotne wydanie decyzji w postępowaniach odwoławczych, w tej samej sprawie, przez ten sam skład osobowy SKO, stanowi naruszenie zasady obiektywnego rozstrzygnięcia sprawy, dającego podstawę do wznowienia postępowania administracyjnego na podstawie art. 145 § 1 pkt 3 k.p.a. w związku z art. 24 § 1 pkt 5 i art. 27 § 1 k.p.a.

Dokonaj oceny skuteczności skargi Anny O. i umotywuuj stanowisko.

3. Skargą z 24 kwietnia 2017 r. do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego Bolesław O. zakwestionował postanowienie Wojewody z dnia 3 kwietnia 2017 r. o utrzymaniu w mocy postanowienia Starosty G. z 8 marca 2017 r. odmawiającego zawieszenia postępowania w sprawie o udzielenie pozwolenia na budowę. W odpowiedzi na skargę Wojewoda wniósł o jej oddalenie.

Wskaz przewidywane rozstrzygnięcie WSA i umotywuuj stanowisko.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 10

1. W dniu 14 listopada 2016 r. Rada Gminy S. podjęła uchwałę nr VI/132/16 w sprawie zwolnienia od podatku od środków transportowych. W podstawie prawnej uchwały powołano art. 12 ust. 4 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych oraz art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym. W § 1 uchwały określono, iż zwalnia się od podatku od środków transportowych środki transportowe stanowiące własność Gminy S., służące do przewożenia dzieci do szkół. W § 2 postanowiono, że uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dz. Urz. Woj. Uchwała została opublikowana w Dz. Urz. Woj. z dnia 19 grudnia 2016 r.

Dokonaj oceny charakteru aktu (akt kierownictwa wewnętrznego, akt prawa miejscowego) i jego zgodności z prawem. W przypadku uznania za naruszający prawo, przedstaw jakie działania powinien podjąć prokurator.

2. W dniu 5 września 2016 r. o godz. 6 Inspekcja Transportu Drogowego w miejscowości P. zatrzymała do kontroli pojazd marki (...) prowadzony przez W. M. i ustaliła, że kierujący pojazdem nie uiścił opłaty za przejazd pojazdem ciężarowym po drodze ekspresowej na odcinku węzeł (...) - węzeł (...) w dniu (...) września 2016 r. o godzinie (...). Na protokole zamieszczono adnotację, że kontrolowany kierowca nie wnosi żadnych zastrzeżeń do protokołu kontroli. Również w dniu 5 września 2016 r. zostało sporządzone zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej z tytułu nieuiszczenia opłaty elektronicznej oraz oświadczenie, podpisane przez skarżącego, że w nawiązaniu do otrzymanego zawiadomienia o wszczęciu postępowania nie składa on żadnych wyjaśnień. Decyzją wydaną 5 września 2016 r. Główny Inspektor Transportu Drogowego orzekł o nałożeniu na W. M. kary pieniężnej w wysokości (...), a następnie po rozpoznaniu wniosku strony o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzją z grudnia 2016 r. utrzymał w mocy swoją wcześniejszą decyzję z września 2016 r. Na skutek skargi strony, WSA wyrokiem uchylił zaskarżoną decyzję oraz decyzję utrzymaną nią w mocy, uznając, że organy naruszyły art. 10 k.p.a. Sąd wskazał, że w sprawach kar pieniężnych za nieuiszczenie opłaty elektronicznej za korzystanie z dróg publicznych organ ma obowiązek stwierdzenia, czy nastąpiło określone zdarzenie bez wnikania, jakie były jego przyczyny i kto ponosi za to winę. W takiej sytuacji szczególnie ważne jest, aby strona mogła wziąć rzeczywisty udział w postępowaniu i swobodnie wypowiedzieć się co do zebranych dowodów i materiałów. Zdaniem Sądu I instancji, wręczenie w dacie kontroli zawiadomienia o wszczęciu postępowania i równoczesne wydanie w tej dacie decyzji o nałożeniu stronie kary pieniężnej stanowi ewidentne naruszenie zasady czynnego udziału strony w postępowaniu, bowiem strona mogła być zaskoczona okolicznością, że w trakcie procesu kontroli, która trwała niecałe 2 godziny, otrzymała zawiadomienie o wszczęciu postępowania i decyzję o wymierzeniu kary w wysokości przekraczającej zdecydowanie jej zarobki.

Dokonaj oceny prawidłowości stanowiska zaprezentowanego w wyroku WSA i je uzasadnij.

3. Pismem z dnia 26 kwietnia 2017 r. zatytułowanym „Skarga” skierowanym bezpośrednio do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, Dagmara G. zakwestionowała decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego z marca 2017 r. o odmowie stwierdzenia nieważności decyzji Burmistrza C. z kwietnia 2012 r. w przedmiocie ustalenia opłaty adiacenckiej. W uzasadnieniu skargi Dagmara G. stwierdziła, że decyzja SKO „utrzymując w mocy decyzję Burmistrza C. z kwietnia 2012 r. „w przedmiocie ustalenia opłaty adiacenckiej, narusza prawo i powinna być uchylona.

Dokonaj oceny dopuszczalności skargi i umotywuuj stanowisko.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 11

1. Rada Gminy działając na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15, art. 40 ust.1, art. 41 ust. 1 i art. 42 ustawy o samorządzie gminnym i art. 44 ustawy o pomocy społecznej podjęła uchwałę nr II/5/2006 z 3 sierpnia 2006 r. w sprawie ustalenia sposobu sprawienia pogrzebu przez Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Ś. Zgodnie z § 1 uchwały sprawienie pogrzebu przez Ośrodek Pomocy Społecznej przysługuje osobom zmarłym, które w chwili zgonu zamieszkiwały lub przebywały na terenie gminy, w stosunku do których nie ustalono osób zobowiązanych do sprawienia pogrzebu lub gdy osoby zobowiązane nie mają takiej możliwości. Według § 2 sprawienie pogrzebu odbywa się zgodnie z wyznaniem zmarłego, § 3 zakres usług pogrzebowych obejmuje przewóz i przechowanie zwłok, zapewnienie miejsca na cmentarzu, wykopanie, zakopanie i uformowanie grobu oraz jego oznaczenie. Wykonanie uchwały powierzono Wójtowi Gminy i Ośrodkowi Pomocy Społecznej (§ 4). W myśl § 5 uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od opublikowania w Dzienniku Urz. Woj. Uchwała została opublikowana w Dz. Urz. Woj. z 25 września 2006 r.

Dokonaj oceny charakteru uchwały (akt prawa miejscowego, akt kierownictwa wewnętrznego) i jej zgodności z prawem. Uzasadnij swoje stanowisko.

2. Wójt Gminy decyzją z dnia grudnia 1996 r. na podstawie 37 ust. 1 pkt 1 i art. 39 ustawy z 24 października 1974 r. Prawo budowlane w związku z art. 103 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane nakazał E. i P. S. rozbiórkę budynku jednorodzinny w szkielecie drewnianym omurowanym cegłą z garażem w konstrukcji murowanej na działce nr XX w Starych B. Pismem z dnia 9 listopada 2016 r. E. oraz P. S. wystąpili do Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego dla Powiatu W. z wnioskiem o uchylenie decyzji Wójta Gminy z grudnia 1996 r. na podstawie art. 155 k.p.a. wskazując, że zapisy aktualnego Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego - uchwała Rady Gminy z dnia 30 czerwca 2015 r. nr V/8/15 dopuszczają możliwość takiej zabudowy i tzw. legalizację samowoli budowlanej. Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego Powiatu W. decyzją z lutego 2017 r. odmówił uchylenia decyzji Wójta Gminy z grudnia 1996 r. W uzasadnieniu decyzji organ wyjaśnił, że decyzja nakazująca rozbiórkę jest decyzją związaną, dlatego organ jest zobligowany do jej wydania m.in. w przypadku niezgodności obiektu z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego i wola stron, czy ich zgoda, nie mogą skutkować jej zmianą. Zdaniem organu art. 37 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 24 października 1974 r. - Prawo budowlane jest przepisem szczególnym, sprzeciwiającym się uchyleniu lub zmianie, na podstawie art. 155 k.p.a., decyzji nakazującej rozbiórkę. Nadto późniejsza zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, nie może stanowić podstawy do uchylenia lub zmiany decyzji ostatecznej, gdyż taka przesłanka nie wynika z brzmienia art. 154 ani art. 155 k.p.a.

Dokonaj oceny zgodności z prawem decyzji Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego i uzasadnij stanowisko.

3. Pismem z 8 maja 2017 r. Anes. Sp. z o.o. z siedzibą w M. wniosła do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego skargę na decyzję Dyrektora Izby Administracji Skarbowej z kwietnia 2017 r. określającą spółce kwotę różnicy podatku należnego i naliczonego w podatku od towarów i usług za sierpień 2014 r. do zwrotu na rachunek bankowy, kwotę nadwyżki podatku naliczonego nad należnym do przeniesienia na następny okres rozliczeniowy oraz kwotę zobowiązania podatkowego. Zarządzeniem Przewodniczącego Wydziału I Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z 9 czerwca 2017 r. wezwano stronę skarżącą do uiszczenia wpisu od skargi w terminie 7 dni, pod rygorem jej odrzucenia. Przesyłka zawierająca odpis zarządzenia o wezwaniu do uiszczenia wpisu wraz z pouczeniem, została doręczona na adres pełnomocnika strony skarżącej 22 czerwca 2017 r. (pokwitowanie odbioru - k 35 akt sprawy). Należny wpis został uiszczony przelewem na rachunek WSA w dniu 4 lipca 2017 r.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie sądu administracyjnego w sprawie ze skargi Anes. Sp. z o.o. z siedzibą w M. i umotywuuj stanowisko.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 12

1. Skargą z grudnia 2016 r. prokurator zakwestionował do sądu administracyjnego § 1 i § 2 uchwały Rady Gminy nr XI/3/2008 z 3 sierpnia 2008 r. w sprawie ustalenia sposobu sprawienia pogrzebu przez Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej, podjętej na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15, art. 40 ust.1, art. 41 ust. 1 i art. 42 ustawy o samorządzie gminnym i art. 44 ustawy o pomocy społecznej, jako istotnie naruszający prawo. Zgodnie z § 1 uchwały sprawienie pogrzebu przez Ośrodek Pomocy Społecznej przysługuje osobom zmarłym, które w chwili zgonu zamieszkiwały lub przebywały na terenie gminy, w stosunku do których nie ustalono osób zobowiązanych do sprawienia pogrzebu lub gdy osoby zobowiązane nie mają takiej możliwości. Według § 2 sprawienie pogrzebu odbywa się zgodnie z wyznaniem zmarłego, § 3 zakres usług pogrzebowych obejmuje przewóz i przechowanie zwłok, zapewnienie miejsca na cmentarzu, wykopanie, zakopanie i uformowanie grobu oraz jego oznaczenie. Wykonanie uchwały powierzono Wójtowi Gminy i Ośrodkowi Pomocy Społecznej (§ 4). W myśl § 5 uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od opublikowania w Dzienniku Urz. Woj. Uchwała została opublikowana w Dz. Urz. Woj. z 25 września 2008 r.
Dokonaj oceny skuteczności skargi prokuratora i umotywuuj stanowisko z uwzględnieniem przepisów ustawy o samorządzie gminnym, pomocy społecznej oraz o cmentarzach i chowaniu zmarłych.
2. Postanowieniem z 30 stycznia 2017 r. SKO działając na podstawie art. 134 k.p.a., stwierdziło uchybienie przez A. M. terminu do wniesienia odwołania od decyzji Marszałka Województwa z 13 października 2016 r. w sprawie zasiłku pielęgnacyjnego. Organ odwoławczy wyjaśnił, że 17 listopada 2016 r. do organu I instancji wpłynęło pismo A. M., reprezentowanej przez adwokata, określone jako wniosek o przyznanie świadczeń rodzinnych. Marszałek Województwa potraktował pismo, jako odwołanie od decyzji z 13 października 2016 r. i przesłał do organu odwoławczego. SKO wezwało stronę do sprecyzowania, czy pismo jest odwołaniem, czy nowym wnioskiem o przyznanie zasiłku pielęgnacyjnego. W odpowiedzi strona wyjaśniła, że stanowi ono odwołanie od decyzji z 13 października 2016 r. oraz, że rezygnuje z ustanowionego pełnomocnika. Organ odwoławczy wskazał, że decyzja organu I instancji została doręczona stronie 24 października 2016 r. i termin do wniesienia odwołania upłynął 7 listopada 2016 r., a odwołanie złożone zostało w dniu 14 listopada 2016 r. (data nadania w urzędzie pocztowym), czyli po terminie do jego wniesienia. A. M. zaskarżyła postanowienie SKO do sądu administracyjnego. Wywiodła, że udzieliła pełnomocnictwa adwokatowi po otrzymaniu decyzji organu I instancji, i on zapewnił ją, że wysłał odwołanie. Odległości były jednak zbyt duże i może dlatego nie były dochowane terminy. Wniosła o ponowne rozpoznanie sprawy przez sąd, podnosząc zarzuty kwestionujące merytorycznie decyzję organu pierwszej instancji.
Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie sądu administracyjnego i umotywuuj stanowisko.
3. Prokuratura Rejonowa prowadziła postępowanie wyjaśniające dotyczące wydania prawa jazdy Kamilowi J. Ustaliła, że decyzją z 12 marca 1980 r. Naczelnik Gminy P. wydał Kamilowi J. prawo jazdy kat. A,T na druku serii D nr 1234. Wskazane prawo jazdy Kamila J. kat. A.T serii D nr 1234 nie figuruje w rejestrze wydanych praw jazdy w P., druk serii D nr 1234 nie występuje w ogóle w rejestrach wydanych praw jazdy w P. Ponadto w aktach kierowcy Kamila J. brak jest dokumentów dot. kategorii T. Postępowanie karne prowadzone przez Komendę Powiatową Policji w P. w sprawie poświadczenia nieprawdy w dniu 12 marca 1980 r. w Urzędzie Gminy P., podczas wydawania prawa jazdy kat. A,T na nazwisko Kamila J. tj. o czyn z art. 271 § 1 k.k., zostało zakończone wydaniem 12 lutego 2016 r. postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania karnego - wobec przedawnienia karalności czynu.
Dokonaj oceny zasadności podjęcia przez prokuratora działań na płaszczyźnie prawa administracyjnego w sprawie Kamila J. i umotywuuj stanowisko.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 13

1. Wyrokiem z grudnia 2016 r. WSA uwzględnił skargę prokuratora z października 2016 r. i stwierdził nieważność § 1 i § 2 uchwały Rady Gminy XI/3/2008 z 3 sierpnia 2008 r. w sprawie ustalenia sposobu sprawienia pogrzebu przez Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej, podjętej na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15, art. 40 ust.1, art. 41 ust. 1 i art. 42 ustawy o samorządzie gminnym i art. 44 ustawy o pomocy społecznej. Uznał, że owe zapisy naruszają prawo w sposób istotny. Zgodnie z § 1 uchwały sprawienie pogrzebu przez Ośrodek Pomocy Społecznej przysługuje osobom zmarłym, które w chwili zgonu zamieszkiwały lub przebywały na terenie gminy, w stosunku do których nie ustalono osób zobowiązanych do sprawienia pogrzebu lub gdy osoby zobowiązane nie mają takiej możliwości. Według § 2 sprawienie pogrzebu odbywa się zgodnie z wyznaniem zmarłego, § 3 zakres usług pogrzebowych obejmuje przewóz i przechowanie zwłok, zapewnienie miejsca na cmentarzu, wykopanie, zakopanie i uformowanie grobu oraz jego oznaczenie. Wykonanie uchwały powierzono Wójtowi Gminy i Ośrodkowi Pomocy Społecznej (§ 4). W myśl § 5 uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od opublikowania w Dzienniku Urz. Woj. Uchwała została opublikowana w Dz. Urz. Woj. 2008 r.

Dokonaj oceny prawidłowości wyroku sądu administracyjnego i uzasadnij stanowisko.

2. Wójt Gminy B. decyzją z dnia grudnia 1996 r. na podstawie 37 ust. 1 pkt 1 i art. 39 ustawy z 24 października 1974 r. Prawo budowlane w związku z art. 103 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane nakazał E. i P. S. rozbiórkę budynku jednorodzinny w szkielecie drewnianym omurowanym cegłą o wymiarach 6 x 6 m, połączonego z garażem w konstrukcji murowanej w wymiarach 4 x 4 m, hydroforni murowanej i szczelnego zbiornika na ścieki na działce nr XX w B. Pismem z dnia 9 listopada 2012 r. E. i P. S. wystąpili do Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego dla Powiatu W. z wnioskiem o uchylenie decyzji Wójta Gminy B. z grudnia 1996 r. na podstawie art. 155 k.p.a. Podkreślili, że zapisy aktualnego Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego - uchwała Rady Gminy B. z dnia 30 czerwca 2011 r. nr V/5/11 dopuszczają możliwość takiej zabudowy i tzw. legalizację samowoli budowlanej.

Wskaż przewidywany sposób rozstrzygnięcia wniosku E. i P. S. oraz uzasadnij stanowisko.

3. Postanowieniem z października 2016 r. SKO uchyliło postanowienie Burmistrza Miasta z września 2016 r. w sprawie nałożenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia pn.: „Skup złomu stalowego, kolorowego oraz punkt zbierania pojazdów wycofanych z eksploatacji” i przekazało sprawę organowi I instancji do ponownego rozpatrzenia. Organ odwoławczy powołał w podstawie prawnej rozstrzygnięcia art. 138 § 2 k.p.a. oraz art. 59 ust. 1 pkt 2, art. 63 ust. 1, art. 64 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko. W uzasadnieniu SKO stwierdziło, że w obrocie prawnym znajdują się dwa sprzeczne ze sobą postanowienia: z sierpnia 2016 r., w którym Burmistrz Miasta stwierdził brak obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko przedsięwzięcia „Skup złomu stalowego, kolorowego oraz punkt zbierania pojazdów wycofanych z eksploatacji” oraz postanowienie tego organu z września 2016 r., w którym nałożył obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia: „Skup złomu stalowego, kolorowego oraz punkt zbierania pojazdów wycofanych z eksploatacji”, a także określił zakres raportu oddziaływania na środowisko. Pierwsze postanowienie uprawomocniło się i pozostaje w obrocie prawnym. Pozostawanie w obrocie prawnym dwóch sprzecznych ze sobą postanowień, w sposób rażąco narusza obowiązujący ład prawny. W ponownie przeprowadzonym postępowaniu SKO nakazało organowi I instancji wyeliminowanie z obrotu prawnego postanowienia z sierpnia 2016 r., stosując przy tym tryb postępowania przewidziany w art. 145-146 k.p.a. lub art. 154 k.p.a.

Dokonaj oceny prawidłowości postanowienia SKO i umotywuuj stanowisko.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 14

1. W dniu 14 listopada 2016 r. Rada Gminy S. podjęła uchwałę nr VI/132/16 w sprawie zwolnienia od podatku od środków transportowych. W podstawie prawnej uchwały powołano art. 12 ust. 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy o samorządzie gminnym. W § 1 uchwały określono, iż zwalnia się od podatku od środków transportowych środki transportowe stanowiące własność Gminy S., służące do przewożenia dzieci do szkół. W § 2 postanowiono, że uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dz. Urz. Woj. Uchwała została opublikowana w Dz. Urz. Woj. z dnia 19 grudnia 2016 r.

Dokonaj oceny charakteru aktu (akt kierownictwa wewnętrznego, akt prawa miejscowego) i uzasadnij stanowisko.

2. Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego z marca 2017 r. Irena J. została skazana za to, że będąc zatrudnioną na stanowisku podinspektora podatkowego w Urzędzie Miasta, przekroczyła swoje uprawnienia i doprowadziła do wydania decyzji z pominięciem drogi służbowej, poprzez umieszczenie na decyzjach administracyjnych (m. in. decyzji dotyczącej Karola P. zeskanowanych podpisów wraz z pieczęciami, tj. za popełnienie ciągu przestępstw z art. 231 § 1 i art. 270 § 1 w zw. z art. 11 § 2 kk. W oparciu o ustalenia tego postępowania prokurator działając na podstawie art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a., wniósł sprzeciw od decyzji ostatecznej Burmistrza Miasta z września 2016 r. umarzającej Karolowi P. zaległość podatkową w podatku od nieruchomości do SKO, domagając się stwierdzenia jej nieważności. W uzasadnieniu wskazał, iż zgodnie z art. 107 k.p.a. jednym z istotnych elementów decyzji administracyjnej jest podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby upoważnionej do wydania decyzji, który musi być własnoręczny. Nie jest dopuszczalne stosowanie innych metod, np. facsimile. SKO wszczęło postępowanie, a następnie je umorzyło. W uzasadnieniu wskazało, iż niektóre z elementów decyzji wymienionych w art. 210 ordynacji podatkowej są niezbędne dla uznania danego aktu za decyzję, inne zaś wpływają na jego prawidłowość. Decyzja nie będzie istniała dopóki nie zostanie podpisana przez osobę uprawnioną. W sprawie objętej sprzeciwem doszło do wytworzenia falsyfikatu decyzji przez pracownika urzędu, który zeskanował na dokumencie pieczęć i podpis zastępcy Burmistrza. Zdaniem SKO taki dokument nie jest decyzją, a zatem nie istnieje przedmiot postępowania i dlatego należało je umorzyć, jako bezprzedmiotowe.

Dokonaj oceny prawidłowości decyzji SKO i umotywuuj stanowisko.

3. Decyzją z maja 2017 r. SKO utrzymało w mocy własną decyzję z marca 2017 r., którą stwierdziło nieważność decyzji Burmistrza Miasta i Gminy z 2016 r. w przedmiocie ustalenia na rzecz Beaty K. warunków zabudowy dla inwestycji na działce nr 3/1 w K. Beata K. złożyła skargę na ww. decyzję do sądu administracyjnego, wnosząc o jej uchylenie. Zarzuciła naruszenie przepisu art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a. poprzez błędne przyjęcie, iż decyzja Burmistrza rażąco narusza prawo, jak również bezpodstawne przyznanie statusu strony Wspólnocie Mieszkaniowej A. Nadto podniosła, że doręczona jej decyzja nie tylko nie zawierała imion i nazwisk osób ją wydających, ale także nie zawierała podpisu jednego z członków składu orzekającego Samorządowego Kolegium Odwoławczego.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie sądu administracyjnego w tej sprawie i uzasadnij stanowisko.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 15

1. W dniu 15 listopada 2011 r. Rada Gminy w C., działając na podstawie przepisów ustawy o samorządzie gminnym oraz ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, podjęła uchwałę nr XXX/35/ 2011 w sprawie określenia opłaty targowej. W § 3 uchwały wprowadziła zapis, iż zwalnia się od opłaty targowej sprzedaż artykułów rolno-spożywczych własnej produkcji przez mieszkańców gminy C. W kolejnych, mianowicie § 4 wprowadziła pobór opłaty w drodze inkasa, zaś w § 7 wyznaczyła na inkasenta pracownika Urzędu Gminy – referenta ds. obsługi działalności komunalnej i referenta ds. księgowości podatkowej.

Dokonaj oceny charakteru uchwały (akt kierownictwa wewnętrznego, akt prawa miejscowego) oraz jej zgodności z prawem. W przypadku uznania uchwały za naruszającą prawo, przedstaw czy i ewentualnie jakie działania może podjąć prokurator.

2. Decyzją z 24 sierpnia 2015 r. Prezydent Miasta działając na podstawie art. 102 ust. 1 pkt 4 ustawy o kierujących pojazdami orzekł o zatrzymaniu Tomaszowi G. prawa jazdy kat. B na okres 3 miesięcy od 5 lipca 2015 r. do 5 października 2015 r. włącznie i nadał decyzji rygor natychmiastowej wykonalności. W uzasadnieniu stwierdził, że o wydanie takiej decyzji wnioskował pismem z dnia 8 lipca 2015 r. Komendant Miejski Policji, który jednocześnie przekazał notatkę urzędową funkcjonariusza Policji z 5 lipca 2015 r. Z przesłanych dokumentów wynikało, że 5 lipca 2015 r. Tomasz G. w miejscowości K. kierując samochodem przekroczył dozwoloną prędkość na obszarze zabudowanym o 71 km/k tj. poruszał się z prędkością 111 km/h przy dopuszczalnej na ul. W. 40 km/h. Pomiar prędkości został zarejestrowany rejestratorem ZURAD VIDEORAPID nr 46 i okazany kierującemu. Tomasz G. został ukarany w postępowaniu mandatowym mandatem karnym w kwocie 400 zł, który przyjął, otrzymał 10 punktów karnych i zatrzymano mu prawo jazdy kat. B. Pismem z 10 października 2015 r. Tomasz G. zwrócił się do Prokuratury Rejonowej o zakwestionowanie decyzji Prezydenta wskazując, że decyzja jest wadliwa, a postępowanie prowadzone przez Prezydenta na wniosek Komendanta Miejskiego Policji, powinno zostać umorzone. W toku postępowania administracyjnego rażąco naruszono przepisy art. 75, 77 i 78 k.p.a. ponieważ organ administracji nie przeprowadził postępowania dowodowego na okoliczność oznakowania drogi i statusu drogi.

Dokonaj oceny zasadności i ewentualnej możliwości podjęcia działań przez prokuratora wobec decyzji Prezydenta Miasta i uzasadnij stanowisko.

3. Decyzją z 30 maja 2016 r. Burmistrz Miasta wymierzył Markowi D. karę w wysokości 24 948 zł za zajęcie pasa drogowego bez zezwolenia zarządcy drogi. Marek D. wniósł od tej decyzji odwołanie, domagając się jednocześnie przywrócenia terminu do jego wniesienia. Postanowieniem z dnia 3 marca 2017 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze, działając na podstawie art. 127 § 2 w zw. z art. 58 k.p.a., odmówiło przywrócenia terminu do złożenia odwołania. Organ stwierdził, że wniosek o przywrócenie terminu do złożenia odwołania oraz odwołanie zawarto w piśmie z dnia 7 grudnia 2016 r., w którym skarżący wskazał, że uchybienie terminu nastąpiło bez jego zawinienia, bowiem o treści decyzji oraz o przyczynie uchybienia terminu dowiedział się w dniu 30 listopada 2016 r., w trakcie zapoznawania się z aktami postępowania administracyjnego. Kolegium uznało, że strona nie dochowała 7 dniowego terminu do złożenia wniosku o przywrócenie terminu. W aktach sprawy znajduje się bowiem pismo Burmistrza Miasta z dnia 24 listopada 2016 r., skierowane do skarżącego, informujące go o wydaniu decyzji, i jej zastępczym doręczeniu. Ta korespondencja została mu doręczona 29 listopada 2016 r. Odbiór tego pisma Marek D. pokwitował osobiście.

Dokonaj oceny prawidłowości stanowiska Samorządowego Kolegium Odwoławczego i przedstaw stosowną argumentację.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 16

1. Uchwałą z dnia 17 lipca 2010 r. nr XVI/12/2010 Zgromadzenie Związku Gmin R. zobowiązało Przedsiębiorstwo Komunikacja Samochodowej w R. S.A. do świadczenia usług z zakresu publicznego transportu zbiorowego (§ 1). Zgodnie z § 2 uchwały, weszła ona w życie z dniem podjęcia. W dniu 2 maja 2017 r. Prokurator Okręgowy w R. wniósł skargę na uchwałę bezpośrednio do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego. Jako przedmiot zaskarżenia Prokurator Okręgowy w R. wskazał uchwałę nr XVI/12/2010 Zgromadzenia Związku Gmin R., zaś jako skarżony organ – Przedsiębiorstwo Komunikacji Samochodowej w R. S.A.

Dokonaj oceny prawidłowości działań Prokuratora Okręgowego w R. i umotywuuj stanowisko.

2. Decyzją z 4 listopada 2015 r. SKO uchyliło decyzję Prezydenta Miasta z 24 sierpnia 2015 r. działającego na podstawie art. 102 ust. 1 pkt 4 ustawy o kierujących o zatrzymaniu Andrzejowi G. prawa jazdy kat. B na okres 3 miesięcy od 10 lipca 2015 r. do 10 października 2015 r. włącznie i nadaniu jej rygoru natychmiastowej wykonalności. W uzasadnieniu stwierdziło, że organ I instancji oparł się wyłącznie na piśmie Komendanta Miejski Policji z dnia 8 lipca 2015 r., i przekazanej notatce urzędowej funkcjonariusza Policji z 5 lipca 2015 r. wskazującej, że 5 lipca 2015 r. Tomasz G. w miejscowości K. kierując samochodem przekroczył dozwoloną prędkość na obszarze zabudowanym o 71 km/h tj. poruszał się z prędkością 111 km/h, przy dopuszczalnej na ul. W. 40 km/h, za co został ukarany w postępowaniu mandatowym mandatem karnym w kwocie 400 zł, który przyjął, otrzymał 10 punktów karnych i zatrzymano mu prawo jazdy kat. B. Zdaniem SKO, organ I instancji rezygnując z przeprowadzenia postępowania dowodowego na okoliczność oznakowania drogi i jej statusu, o co wnioskował Andrzej G. w toku postępowania, a następnie podniósł w odwołaniu od decyzji, nie sprostął wymogom art. 7, 77 § 1 i 80 k.p.a. Pismem z dnia 15 grudnia 2015 r. Prezydent Miasta zwrócił się do Prokuratora Rejonowego o zakwestionowanie decyzji SKO.

Dokonaj oceny zgodności z prawem decyzji SKO. W przypadku uznania, że narusza ona prawo, przedstaw jakie działania powinien podjąć prokurator.

3. Uchwałą nr X/123/2014 z dnia 27 listopada 2014 r. Rada Miejska w T. ustaliła strefę płatnego parkowania na terenie Miasta T. W § 2 wprowadziła opłatę za parkowanie samochodów w strefie płatnego parkowania obowiązującą w dni robocze: od poniedziałku do piątku w godzinach od 10 do 18, w soboty w godzinach od 10 do 14, zaś w § 5 uregulowała tryb egzekucji tych opłat. Prokurator uznał uchwałę za sprzeczną z przepisami ustawy o drogach publicznych i pismem z dnia 8 sierpnia 2016 r. wezwał Radę Miejską na podstawie art. 70 ustawy Prawo o prokuraturze do podjęcia uchwały w sprawie zmiany uchwały nr X/123/2014 poprzez usunięcie z niej zapisu statuującego opłaty za parkowanie w soboty sygn. PR Pa 34.2016. Pismem z dnia 7 września 2016 r. Przewodniczący Rady Miejskiej poinformował prokuraturę, że termin rozpatrzenia sprawy PR Pa 34.2016 zostaje przedłużony do dnia 10 listopada 2016 r. ze względu na organizację pracy Rady Miejskiej w T. w miesiącach wrzesień i październik. Następnie kolejnym pismem z 7 listopada 2016 r. Przewodniczący Rady Miejskiej powiadomił, że na podstawie art. 36 § 1 k.p.a. termin rozpatrzenia sprawy zostaje wydłużony do dnia 10 stycznia 2017 r. ze względu na organizację pracy Rady Miejskiej w T.

Dokonaj oceny prawidłowości stanowiska prokuratora w sprawie zgodności wskazanych wyżej unormowań zawartych w uchwale z ustawą o drogach publicznych. Wskaż, jakie działania powinien podjąć prokurator w związku z nierozpoznaniami przez organ pisma skierowanego na podstawie art. 70 ustawy prawo o prokuraturze.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 17

1. Prokuratura Rejonowa prowadziła postępowanie wyjaśniające dotyczące wydania prawa jazdy Kamilowi J. Ustaliła, że decyzją z 12 marca 1980 r. Naczelnik Gminy P. wydał Kamilowi J. prawo jazdy kat. A,T na druku serii D nr 1234. Wskazane prawo jazdy Kamila J. kat. A.T serii D nr 1234 nie figuruje w rejestrze wydanych praw jazdy w P., druk serii D nr 1234 nie występuje w ogóle w rejestrach wydanych praw jazdy w P. Ponadto w aktach kierowcy Kamila J. brak jest dokumentów dot. kategorii T. Postępowanie karne prowadzone przez Komendę Powiatową Policji w P. w sprawie poświadczenia nieprawdy w dniu 12 marca 1980 r. w Urzędzie Gminy P. podczas wydawania prawa jazdy kat. A,T na nazwisko Kamila J. tj. o czyn z art. 271 § 1 k.k., zostało zakończone wydaniem 12 lutego 2016 r. postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania karnego wobec przedawnienia karalności czynu.

Dokonaj oceny istnienia przesłanek do wniesienia przez prokuratora sprzeciwu od decyzji o wydaniu Kamilowi J. prawa jazdy kat. A.T. W przypadku uznania, że owe przesłanki zaistniały, przedstaw propozycję zarzutu i wniosku sprzeciwu. Umotywuj stanowisko.

2. Pismem z dnia 12 lipca 2016 r. prokurator zwrócił się do Rady Miejskiej w P. o częściową zmianę uchwały nr X/7/11 z dnia 10 czerwca 2011 r. w sprawie szczegółowych zasad, trybu przyznawania i pozbawiania oraz rodzajów i wysokości stypendiów sportowych, nagród i wyróżnień. Zarzucił, istotne naruszenie art. 31 ust. 3 ustawy z 25 czerwca 2010 r. o sporcie poprzez uchwalenie w § 2 uchwały, że kwotę bazową wysokości stypendium stanowi podstawa ustalona przez ministra właściwego do spraw kultury fizycznej w rozporządzeniu tego ministra dotyczącym przyznawania, wstrzymywania i pozbawiania stypendiów sportowych dla członków kadry narodowej, a więc poprzez odesłanie do innego aktu normatywnego, podczas gdy rada w świetle brzmienia tego przepisu zobowiązana jest do określenia wysokości stypendium sportowego. Zdaniem prokuratora Rada nie wypełniła w ten sposób delegacji ustawowej. Prokurator stwierdził również, że § 13 uchwały istotnie narusza art. 31 ust. 3 ustawy o sporcie przez przyjęcie, że wypłaty stypendium dokonuje się na rachunek bankowy wskazany przez zawodnika, podczas gdy norma nie zawiera upoważnienia dla organu do określenia sposobu wypłat stypendium, co stanowi przekroczenie delegacji ustawowej.

Dokonaj oceny prawidłowości działań prokuratora i umotywuuj stanowisko.

3. Wyrokiem z dnia 27 lutego 2017 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w G. oddalił skargę Mirosławy R. na decyzję Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w K. z października 2016 r. w przedmiocie nadzoru sanitarnego. Pełnomocnik skarżącej wniósł skargę kasacyjną od powyższego wyroku. Zarządzeniem z dnia 19 czerwca 2017 r. pełnomocnik skarżącej został wezwany do uiszczenia wpisu od skargi kasacyjnej w kwocie 100 zł, w terminie 7 dni, pod rygorem odrzucenia skargi kasacyjnej. Przesyłka zawierająca odpis zarządzenia o wezwaniu do uiszczenia wpisu od skargi kasacyjnej doręczona została pełnomocnikowi skarżącej w dniu 3 lipca 2017 r. Wpis od skargi kasacyjnej uiszczony został w dniu 11 lipca 2017 r.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie sądu administracyjnego i umotywuuj stanowisko.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 18

1. Pismem z grudnia 2016 r. Roman S. wniósł do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego skargę na uchwałę Rady Miejskiej Nr XXIV/231/2016 z dnia 19 maja 2016 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta R. dla terenów położonych pomiędzy ulicami Szeroka - Wąska. Przed skierowaniem skargi, w listopadzie 2016 r. Roman S. wystosował do Burmistrza Miasta wezwanie do usunięcia naruszenia prawa spowodowanego zaskarżoną uchwałą.
Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie sądu administracyjnego i umotywuuj stanowisko.
2. Decyzją z 27 września 2016 r. Wójt Gminy S. odmówił zmiany decyzji ostatecznej z 4 lutego 2016 r. w sprawie przyznania Katarzynie K. dodatku do zasiłku rodzinnego z tytułu opieki nad Mileną i Joanną K. urodzonymi 6 kwietnia 2014 r. w okresie korzystania z urlopu wychowawczego w kwocie 400 zł miesięcznie. Nie podzielił poglądu prokuratora, że owa decyzja narusza art. 10 ust. 1 ustawy z 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych poprzez jego wykładnię odmienną od przyjętej w uchwale NSA z 26 czerwca 2014 r. I OPS 15/13. Zdaniem organu, urodzenie więcej niż jednego dziecka podczas jednego porodu uprawnia wyłącznie do jednego dodatku do zasiłku rodzinnego z tytułu opieki nad dzieckiem. Wbrew stanowisku prokuratora za zmianą nie przemawia słuszny interes strony polegający na przyznaniu dodatku do zasiłku rodzinnego w kwocie po 400 zł na każde z dzieci. Wójt uznał, że decyzja została podjęta w oparciu o obowiązujący przepis prawa, którego treść nie uległa zmianie, a wydana uchwała nie stanowi źródła prawa, co oznacza, że nie może być bezpośrednią podstawą podejmowania działań organu. W odwołaniu prokurator odwołał się do ogólnej mocy wiążącej uchwał NSA podjętych w poszerzonym składzie, a ponadto zwrócił uwagę na możliwość wzruszenia decyzji w trybie art. 155 k.p.a. a także art. 31 ustawy o świadczeniach rodzinnych. W ocenie odwołującego się niezastosowanie, któregoś z nich i odmowa zmiany decyzji z 4 lutego 2016 r., stanowi naruszenie prawa uzasadniające jej uchylenie.
Dokonaj oceny zasadności działań prokuratora w sprawie i wskaż przewidywane stanowisko SKO. Umotywuuj zaprezentowany pogląd.
3. Prokuratura Rejonowa nadzorowała postępowanie przeciwko Damianowi P. podejrzanemu o popełnienie przestępstwa z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 2a k.k. i z art. 272 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., które zakończyło się skierowaniem aktu oskarżenia do Sądu Rejonowego w G. W toku tego postępowania ustalono, że Damian P. podrobił podpis swojej matki Teresy P. na umowie kupna-sprzedaży samochodu marki Audi z dnia 9 sierpnia 2016 r., zawartej pomiędzy Ewą B. jako sprzedającą i Teresą P. jako kupującą, a także na pełnomocnictwie Teresy P. dla Damiana P. do wykonania w jej imieniu wszelkich czynności dotyczących rejestracji ww. pojazdu. Następnie Damian P. złożył wniosek o rejestrację ww. pojazdu do Starosty G, załączając do niego m.in. te podrobione dokumenty. Decyzją z 6 października 2016 r. Starosta G. orzekł o rejestracji pojazdu marki Audi nr VIN 1234 na rzecz Teresy P. i Damiana P. Prawomocnym wyrokiem z 8 grudnia 2016 r. Sąd Rejonowy uznał Damiana P. za winnego zarzuconego mu czynu i wymierzył mu karę grzywny.
Dokonaj analizy przedstawionych ustaleń pod kątem możliwości podjęcia przez prokuratora działań na płaszczyźnie prawa administracyjnego. W przypadku uznania, że zaistniały ku temu przesłanki, przedstaw jaki środek prawny powinien skierować prokurator oraz, czy i jakie działania powinny poprzedzić jego złożenie.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 19

1. W dniu 24 października 2016 r. Antoni N. wniósł bezpośrednio do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego skargę na uchwałę Rady Miejskiej w Ł. z dnia 29 czerwca 2012 r. nr V/7/12 w sprawie zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu Miasta Ł. W skardze domagał się uchylecia § 12, jako naruszającego prawo. Wskazał, że przed złożeniem skargi do sądu administracyjnego wezwał bezskutecznie Radę Miejską w Ł. do usunięcia naruszenia interesu prawnego zaskarżoną uchwałą. Owe wezwanie do usunięcia naruszenia interesu prawnego zaskarżoną uchwałą skarżący złożył do Wojewody Ł. w piśmie z dnia 26 października 2016 r., który w odpowiedzi na to wezwanie poinformował Antoniego N., że nie dopatrzył się naruszenia prawa.

Dokonaj oceny skuteczności skargi Antoniego N. w świetle przepisów ustawy o samorządzie gminnym i ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Uzasadnij stanowisko.

2. Sprzeciwem z dnia 30 sierpnia 2016 r. skierowanym do Burmistrza i Gminy L. prokurator zakwestionował decyzję tego organu z 4 lutego 2016 r. w sprawie przyznania Katarzynie K. dodatku do zasiłku rodzinnego z tytułu opieki nad Mileną i Joanną K. urodzonymi 6 kwietnia 2014 r. w okresie korzystania z urlopu wychowawczego w kwocie 400 zł miesięcznie. W uzasadnieniu wywiódł, że narusza ona art. 10 ust. 1 ustawy z 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych poprzez błędną wykładnię i bezzasadne przyjęcie wbrew uchwale NSA z 26 czerwca 2014 r. I OPS 15/13, że urodzenie więcej niż jednego dziecka podczas jednego porodu uprawnia wyłącznie do jednego dodatku do zasiłku rodzinnego z tytułu opieki nad dzieckiem, podczas gdy dodatek do zasiłku rodzinnego w okresie korzystania z urlopu wychowawczego w przypadku korzystania z niego w celu sprawowania opieki nad więcej niż jednym dzieckiem urodzonym podczas jednego porodu, przysługuje na każde z tych dzieci. Prokurator powołując się na art. 155 k.p.a. domagał się zmiany zaskarżonej decyzji z uwagi na słuszny interes strony poprzez przyznanie jej dodatku do zasiłku rodzinnego w kwocie po 400 zł na każde z dzieci. Decyzją z 27 września 2016 r. organ odmówił zmiany decyzji ostatecznej wywodząc, że została podjęta w oparciu o obowiązujący przepis prawa, którego treść nie uległa zmianie, a wydana uchwała nie stanowi źródła prawa, co oznacza że nie może być bezpośrednią podstawą podejmowania działań organu. Organ podkreślił, że nie jest tak, że raz podjęta uchwała wyznacza na stałe kierunek rozstrzygnięcia podobnych spraw, na co wskazuje art. 269 § 1 P.p.s.a., który nie narzuca w żaden sposób treści i kierunku rozstrzygnięcia w ponownie podejmowanej uchwale i dlatego nie znalazł podstawy do zmiany dotychczasowej decyzji.

Dokonaj oceny zasadności działań prokuratora w sprawie i prawidłowości decyzji wydanej w trybie art. 155 kpa.

3. Pismem z maja 2017 r. Anna K. zwróciła się do Prokuratury Rejonowej o zaskarżenie uchwały nr XVII/9/15 Rady Gminy B z dnia 31 marca 2015 r. w sprawie Regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków podjętej na podstawie art. 19 ust. 1 i 2 ustawy z 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.

Wskaż jakie czynności powinien podjąć prokurator w toku postępowania wyjaśniającego prowadzonego w sprawie z wniosku Anny K. i uzasadnij swoje stanowisko.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 20

1. Rada Miejska w W. w dniu 29 czerwca 2016 r., działając na podstawie art.40 ust. 2 pkt 4, art 41 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, podjęła uchwałę Nr X/4/2016 w sprawie Regulaminu korzystania z Parku Miejskiego w W. Przedmiotowy regulamin stanowi załącznik do uchwały. Uchwała ta wprowadza: zakaz zaśmiecania (pkt 1a zał.), zakaz niszczenia i uszkodzania roślinności (pkt 1 b zał.), zakaz niszczenia i przestawiania ławek, koszy na śmieci, elementów zabawowych i innych urządzeń (pkt 1 c zał.) oraz zakaz spożywania napojów alkoholowych (pkt 1 e zał.).

Dokonaj oceny charakteru uchwały (akt prawa miejscowego, akt kierownictwa wewnętrznego) oraz jej zgodności z prawem. Umotywuuj stanowisko.

2. Decyzją z marca 2016 r. Wojewoda, po rozpatrzeniu wniosku L.M., orzekł o odmowie potwierdzenia na jego rzecz prawa do rekompensaty z tytułu pozostawienia przez L.M. nieruchomości poza obecnymi granicami Rzeczypospolitej Polskiej. Decyzja przesłana została na adres zamieszkania L. M., a odbiór tej decyzji potwierdził 4 kwietnia 2016 r. B.S., działając wedle adnotacji na zwrotnym potwierdzeniu odbioru, jako pełnomocnik adresata. W piśmie z 29 kwietnia 2016 r., zatytułowanym „odwołanie” (nadanym w tej dacie za pośrednictwem faksu i pocztą e-mail, a 30 kwietnia 2016 r. u niemieckiego operatora pocztowego) L.M. wniósł o ponowne rozpatrzenie sprawy. W uzasadnieniu tegoż pisma wskazywał na pobyt w Klinice w M. w okresie "11.11.2015 - 14.11.2015" i wyjaśniał, że przesyłkę z decyzją otrzymał dopiero 28 kwietnia 2016 r., po jej przesłaniu w dniu 18 kwietnia 2016 r. z Polski na adres jego córki w Niemczech. Te okoliczności zaś spowodowały, że nie miał możliwości odwołania się od decyzji w terminie 14 dni. Postanowieniem z maja 2016 r. organ odwoławczy na podstawie art. 134 k.p.a. stwierdził uchybienie przez L.M. terminu do wniesienia odwołania, wskazując, że czternastodniowy termin do jego skutecznego wniesienia upłynął mu 18 kwietnia 2016 r. Natomiast odwołanie ww. wniósł dopiero 29 kwietnia 2016 r. Jednocześnie podniósł, że L. M. nie złożył wniosku o przywrócenie uchybionego terminu. Na powyższe postanowienie L. M wniósł skargę do WSA podnosząc, że decyzja Wojewody została w Polsce odebrana 4 kwietnia 2016 r. przez S. B., który przesłał mu ją do Niemiec, gdzie przebywał u córki, a on sam odebrał ją 28 kwietnia 2016 r. i z tego powodu nie miał możliwości dochowania czternastodniowego terminu. Dodał, że upoważnił B.S. (będącego listonoszem) jedynie do zatrzymywania kierowanych do niego przesyłek nierejestrowanych. Na odbiór zaś przesyłek poleconych B. S. nie miał jego pisemnej zgody i zezwolenia.

Dokonaj oceny skuteczności skargi L.M. i uzasadnij stanowisko.

3. Pismem z kwietnia 2017 r. Artur W. zwrócił się do prokuratora o zaskarżenie decyzji Kierownika Oddziału, działającego z upoważnienia Wojewody, z lutego 2017 r. o utrzymaniu w mocy decyzji Starosty z 2016 r., wydanej na podstawie art. 30 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane, o zgłoszeniu sprzeciwu w sprawie wykonania robót budowlanych, polegających na budowie przydomowej oczyszczalni ścieków, objętych zgłoszeniem Artura W. Wnioskodawca wskazał, że odwołał się od decyzji Starosty, zarzucając organowi naruszenie prawa poprzez błędną wykładnię zapisów planu miejscowego. W jego ocenie plan nie przewiduje wyraźnego zakazu budowy oczyszczalni przydomowych. Zakwestionowaną decyzją, która nie zawierała podpisu Kierownika Oddziału, działającego z upoważnienia Wojewody, organ uznał odwołanie Artura W. za niezasadne.

Dokonaj oceny zasadności i możliwości zaskarżenia decyzji Kierownika Oddziału, działającego z upoważnienia Wojewody, do sądu administracyjnego oraz uzasadnij swoje stanowisko.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 21

1. Rada Miejska w O. w dniu 2 czerwca 2016 r., działając na podstawie art.40 ust. 2 pkt 4, art 41 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym podjęła uchwałę Nr X/4/2016 w sprawie Regulaminu korzystania z Parku Miejskiego w O. Przedmiotowy regulamin stanowi załącznik do uchwały. Uchwała ta wprowadza: zakaz zaśmiecania (pkt 1a zał.), zakaz niszczenia i uszkodzenia roślinności (pkt 1 b zał.), zakaz niszczenia ławek i koszy na śmieci, (pkt 1 c zał.), zakaz spożywania napojów alkoholowych (pkt 1 e zał.), zakaz używania środków odurzających (pkt 1f zał.), zakaz wnoszenia materiałów pirotechnicznych, wybuchowych (pkt 1h zał.), zakaz wprowadzania psów bez smyczy i kagańca w odniesieniu do psów rasy niebezpiecznej (pkt 1k zał.) oraz sprzątnięcia odchodów pozostawionych przez swoje zwierzęta na terenie parku (pkt 2 zał.).

Dokonaj oceny charakteru uchwały (akt prawa miejscowego, akt kierownictwa wewnętrznego) oraz możliwości i zasadności zaskarżenia przez prokuratora. Uzasadnij stanowisko.

2. Pismem z sierpnia 2016 r. Dorota C. wystąpiła o przyznanie świadczenia w formie zasiłku rodzinnego oraz dodatku do zasiłku z tytułu rozpoczęcia roku szkolnego dla trojga swoich dzieci. Decyzją z września 2016 r. Kierownik Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej odmówił Dorocie C. przyznania zasiłku rodzinnego wraz z dodatkami na troje dzieci wskazując, że dochód w przeliczeniu na osobę w rodzinie wnioskodawczyni przekracza dochód rodziny w przeliczeniu na osobę, uprawniający do zasiłku i dodatków, wynikający z przepisów ustawy o świadczeniach rodzinnych. W ocenie organu, umowa zlecenia małżonka stanowiła dodatkowy dochód rodziny w roku poprzedzającym okres zasiłkowy. Strona odebrała decyzję 12 września 2016 r. i pismem z 5 października 2016 r. odwołała się od decyzji podając, iż nigdy nie ukrywała faktu, że mąż posiada stałe zatrudnienie, a oprócz niego w miesiącach styczeń - kwiecień 2015 r. pracował w innej firmie na podstawie umowy zlecenia. Postanowieniem z listopada 2016 r., podpisanym przez M.W., Samorządowe Kolegium Odwoławcze w składzie: Przewodniczący M.W., Członkowie: A.B. oraz A.P., działając na podstawie art. 134 K.p.a. stwierdziło, że odwołanie zostało wniesione z uchybieniem terminu do jego wniesienia.

Dokonaj oceny legalności postanowienia SKO i uzasadnij stanowisko.

3. Pismem z grudnia 2016 r. Andrzej G zwrócił się do Prokuratury Rejonowej o zakwestionowanie uchwały Rady Miasta M. nr XX/7/13 z 29 kwietnia 2013 r. w sprawie ustalenia zasad korzystania z cmentarzy komunalnych w gminie M. do sądu administracyjnego. Rada działając na podstawie art. 40 ust. 1 i 2 pkt 3 i 4 w zw. z art. 7 ust. 1 pkt 13 ustawy o samorządzie gminnym wprowadziła oprotestowaną uchwałę, zasady korzystania z cmentarzy w postaci Regulaminu, stanowiącego załącznik do uchwały. Rada przyjęła w § 1 Regulaminu ust. 4, że „Właścicielem cmentarzy komunalnych jest Gmina M.”, w ust. 6 „Biuro Administratora Cmentarzy znajduje się w M. i jest czynne od poniedziałku do piątku w godz. od 7 do 15. Aktualny adres umieszczony jest na stronie internetowej Gminy M. www.bip”, w § 4 ust.1 „Burmistrz M. określa w drodze zarządzenia wysokość opłat za korzystanie z cmentarzy komunalnych”, w zaś § 6 w ust. 2 wprowadziła „Na terenie cmentarzy zabrania się: zakłócania ciszy, porządku i powagi miejsca, niszczenia zieleni, urządzeń cmentarnych i nagrobków, spożywania alkoholu”.

Dokonaj oceny zasadności podjęcia działań przez prokuratora w sprawie z wniosku Andrzeja G. W przypadku uznania, że uchwała narusza prawo, umotywuuj stanowisko w tym zakresie i wskaż jakie możliwości jej zakwestionowania pozostają w dyspozycji prokuratora.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 22

1. Pismem z 7 maja 2017 r. Albert K. zwrócił się do prokuratury o zakwestionowanie uchwały Rady Miejskiej z 9 czerwca 2016 r. Nr I/2/2016 w sprawie Regulaminu korzystania z Parku Miejskiego. Zarzucił, iż Rada Miejska naruszyła prawo wprowadzając w uchwale obowiązek spacerowania po Parku Miejskim z psem rasy owczarek kaukaski w kagańcu. Stwierdził, że jego pies, mimo że tej właśnie rasy, jest bardzo młody, łagodny i spokojny, a agresję rodzi w nim dopiero zakładanie kagańca. Prokurator dokonał analizy zakwestionowanej uchwały i ustalił, że wprowadza ona m.in. : zakaz spożywania napojów alkoholowych (§ 8), zakaz wprowadzania psów bez smyczy i kagańca w odniesieniu do psów rasy niebezpiecznej (§ 11) oraz sprzątania odchodów pozostawionych przez swoje zwierzęta na terenie parku (§ 12).

Dokonaj oceny zasadności i możliwości zakwestionowania uchwały Rady Miejskiej przez prokuratora.

2. Wójt Gminy R. decyzją z 26 września 2016 r. orzekł o wymeldowaniu K. D. z pobytu stałego pod adresem: R., gmina R. Tego samego dnia decyzja została wysłana na adres zamieszkania strony K. D. i doręczona przez operatora pocztowego K. D. w dniu 11 października 2016 r., w sposób określony w przepisach art. 44 k.p.a. (I awizo - 27 września 2016 r., II awizo - 5 października 2016 r., zawiadomienie o nadejściu przesyłki doręczone za pośrednictwem skrzynki oddawczej adresata). Pismem z 23 września 2016 r., doręczonym organowi I instancji 26 września 2016 r., radca prawny K. K., poinformował organ I instancji o udzielonym mu przez K. D. pełnomocnictwie do reprezentowania strony w toku postępowania administracyjnego i sądownoadministracyjnego. Następnie 24 października 2016 r. pełnomocnik wniósł o doręczenie mu decyzji z dnia 26 września 2016 r. orzekającej o wymeldowaniu K. D. Decyzja została doręczona pełnomocnikowi 31 października 2016 r. Dnia 7 listopada 2016 r. K. D., działając przez pełnomocnika radcę prawnego K. K., wniósł - za pośrednictwem Wójta Gminy - odwołanie do Wojewody. Postanowieniem z 15 lutego 2017 r. Wojewoda, działając na podstawie art. 134 k.p.a. stwierdził, że odwołanie zostało wniesione z uchybieniem terminu tj. trzynastcie dni po terminie.

Dokonaj oceny legalności postanowienia Wojewody i uzasadnij stanowisko.

3. Decyzją z 25 lutego 2016 r. Wójt Gminy działając na podstawie art. 10, art. 32 ust.2 ustawy z 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych oraz art. 155, 154 § 2 k.p.a. odmówił zmiany własnej decyzji z 12 stycznia 2015 r. w przedmiocie przyznania świadczeń za okres od 02.01.2015 do 31.10.2015 r. W uzasadnieniu wskazał, że prokurator opierając się na uchwale NSA z 26 czerwca 2014 r. sygn. I OPS 15/13 złożył 4 października 2013 r. sprzeciw, w którym wniósł o zmianę w trybie art. 155 k.p.a. ostatecznej decyzji Wójta Gminy z 12 stycznia 2015 r. w części dotyczącej przyznania Agacie S. dodatku do zasiłku rodzinnego z tytułu opieki nad dzieckiem w okresie korzystania z urlopu wychowawczego w wysokości 400 zł, w sytuacji gdy wnioskodawczyni w jednym porodzie w dniu 4 października 2013 urodziła dwoje dzieci Michała i Piotra S., poprzez przyjęcie, że zasiłek ten należy się na każde z dzieci zgodnie z art. 8 pkt 2 ustawy o świadczeniach rodzinnych w zw. z art. 10 ust. 1 i winien wynosić łącznie 800 zł. Organ stwierdził, że konstrukcja przepisu art. 155 k.p.a. powoduje, że nie można w nim upatrywać środka zmierzającego do ponownego rozpoznania sprawy zakończonej ostateczną decyzją administracyjną, niejako w „kolejnej instancji”. Postępowanie prowadzone na podstawie art. 155 k.p.a. jest samodzielnym postępowaniem administracyjnym, a jego celem jest ustalenie, czy zachodzą przesłanki do uchylenia lub zmiany decyzji ostatecznej i czy ewentualnemu uchyleniu lub zmianie nie sprzeciwiają się przepisy szczególne. W ocenie Wójta przepis art. 155 k.p.a. nie znajduje zastosowania do „decyzji terminowej, której ważność wygasła na skutek upływu terminu, do którego decyzja miała obowiązywać”. Sprzeciw prokuratora został złożony 27 stycznia 2016 r., a zatem po upływie mocy obowiązującej decyzji, tj. po upływie okresu zasiłkowego.

Dokonaj oceny zasadności działań podjętych przez prokuratora, a także zgodności z prawem decyzji Wójta Gminy z 25 lutego 2016 r.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 23

1. Skargą z 28 września 2016 r. skierowaną do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w K., Prokurator Rejonowy zakwestionował uchwałę Rady Gminy z 24 lipca 2004 r. w sprawie ustalenia opłat za włączenie przyłączy wodociągowych do sieci gminnej, która weszła w życie w dniu 3 września 2004 r. Prokurator zarzucił, iż powołane w jej podstawie przepisy ustawy o samorządzie gminnym nie uprawniają Rady do nałożenia w trybie uchwały obowiązku ponoszenia przez mieszkańców gminy opłat za dokonanie przyłączenia do sieci kanalizacyjnej lub sieci wodociągowej. W odpowiedzi na skargę Rada Gminy wniosła o odrzucenie skargi, jako złożonej po terminie.

Oceń skuteczność wniosku Rady Gminy i uzasadnij swoje stanowisko.

2. Decyzją z 2016 r. Prezydent W. powołując się na przepisy ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego w prawo własności nieruchomości, wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 10 marca 2015 r. sygn. akt K 29/13, po rozpatrzeniu wniosku B. sp. z o.o., odmówił przekształcenia prawa użytkowania wieczystego w prawo własności przysługujące B. sp. z o.o. do nieruchomości położonej w W. przy ul. C. W uzasadnieniu organ I instancji wskazał, że wnioskiem z dnia 12 maja 2014 r. Spółka B. sp. z o.o. zwróciła się o przekształcenie prawa użytkowania wieczystego w prawo własności wyżej opisanej nieruchomości w oparciu o przepisy ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego w prawo własności nieruchomości. W toku postępowania, w dniu 10 marca 2015 r. Trybunał Konstytucyjny wydał wyrok sygn. akt K 29/13, w którym orzekł, że art. 1 ust. 1 i 3 wyżej wymienionej ustawy w zakresie, w jakim przyznaje uprawnienie do przekształcenia prawa użytkowania wieczystego w prawo własności osobom fizycznym i prawnym, które nie miały tego uprawnienia przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 28 lipca 2011 r. o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz niektórych innych ustaw, jest niezgodny z art. 2 Konstytucji RP. Organ powołując się na wyrok TK i utratę mocy obowiązującej ww. przepisów wskazał, że wnioskodawca obecnie nie posiada legitymacji do złożenia wniosku o przekształcenie prawa użytkowania wieczystego w prawo własności nieruchomości. Spółka B. wniosła odwołanie od decyzji Prezydenta wnosząc o jej uchylenie i orzeczenie o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego w prawo własności nieruchomości. Zarzuciła naruszenie przepisów poprzez rozpoznanie sprawy z nieuzasadnioną zwłoką z przyczyn leżących wyłącznie po stronie organu administracyjnego, co doprowadziło do sytuacji, w której po wielu miesiącach od dnia złożenia wniosku o przekształcenie doszło do radykalnej zmiany stanu prawnego, skutkującej wydaniem decyzji na niekorzyść strony skarżącej, podczas gdy rozpoznanie wniosku w terminie prowadziłyby do przekształcenia przysługującego jej prawa użytkowania wieczystego w prawo własności. Zdaniem Spółki, organ powinien zastosować prawo obowiązujące w dacie złożenia wniosku inicjującego postępowanie.

Dokonaj oceny skuteczności odwołania spółki B. i uzasadnij stanowisko.

3. Maria S. i Tadeusz K. złożyli skargę na postanowienie Samorządowego Kolegium Odwoławczego z lutego 2017 r. w przedmiocie przeprowadzenia dowodu z oględzin nieruchomości. Postanowienie to zostało wydane na podstawie art. 229 w zw. z art. 216 § 1 Ordynacji podatkowej w związku z rozpatrywaniem odwołania Marii S. i Tadeusza K. od decyzji Burmistrza Miasta i Gminy P. z grudnia 2016 r., ustalającej dla skarżących wysokość łącznego zobowiązania pieniężnego za rok 2014.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego i umotywuuj stanowisko.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 24

1. Rada Miejska działając na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy o samorządzie gminnym, ustawy o pomocy społecznej w zw. z uchwałą Rady Ministrów w sprawie ustanowienia wieloletniego programu wspierania finansowego gmin w zakresie dożywiania „Pomoc państwa w zakresie dożywiania” podjęła w dniu 5 stycznia 2016 r. uchwałę w sprawie określenia zasad zwrotu wydatków w zakresie dożywiania w formie posiłku albo świadczenia rzeczowego w postaci produktów żywnościowych dla osób objętych wieloletnim programem wspierania finansowego gmin w zakresie dożywiania „Pomoc państwa w zakresie dożywiania”. W § 1 określiła kryterium dochodowe dla osoby samotnie prowadzącej gospodarstwo domowe, w § 2 zaś dochód osoby w rodzinie, w stosunku do którego Gmina odstąpi od żądania zwrotu wydatków w zakresie dożywiania, w § 3 wskazała, że uchwała podlega ogłoszeniu w Dz. Urz. Województwa i obowiązuje od 1 stycznia 2016 roku.

Dokonaj oceny rodzaju uchwały z punktu widzenia przepisów ustawy o samorządzie gminnym (akt zawierający przepisy prawne powszechnie obowiązujące, akt zawierający przepisy prawne kierownictwa wewnętrznego) i uzasadnij stanowisko.

2. Wyrokiem z dnia 2 lutego 2017 r. sygn. I SA/44/16 Wojewódzki Sąd Administracyjny w W., po rozpatrzeniu skargi Artura M., uchylił decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego z maja 2016 r. oraz poprzedzającą ją decyzję organu pierwszej instancji. Wyrok z uzasadnieniem doręczono skarżącemu w dniu 7 marca 2017 r. W dniu 23 czerwca 2017 r. skarżący złożył wniosek o wyłączenie sędziego Franciszka K. twierdząc, że wskazany sędzia sprawozdawca uniemożliwia mu wniesienie skargi kasacyjnej – bowiem w dniu 10 kwietnia 2017 r. wydał postanowienie o odrzuceniu skargi kasacyjnej, a następnie postanowieniem z dnia 19 maja 2017 r. odrzucił zażalenie skarżącego na postanowienie o odrzuceniu skargi kasacyjnej. W podobnych sprawach inni sędziowie nie odrzucali skarg kasacyjnych, dlatego sędzia Franciszek K. jest nieobiektywny i działa na jego niekorzyść, co budzi uzasadnioną wątpliwość, co do bezstronności tego sędziego. W dniu 28 czerwca 2017 r. sędzia WSA Franciszek K. złożył oświadczenie, że pomiędzy nim a stronami w sprawie o sygn. I SA/44/16 nie zachodzą okoliczności tego rodzaju, że mogłyby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jej bezstronności.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie w związku z wnioskiem Artura M. i umotywuuj stanowisko.

3. Decyzją ostateczną z 21 września 2006 r. Starosta L. orzekł o nabyciu przez Piotra K. uprawnień do prowadzenia pojazdów kat. B. na podstawie dokumentów przekazanych przez Wojewódzki Ośrodek Ruchu Drogowego w L. m.in. zaświadczenia o ukończeniu szkolenia dla osób ubiegających się o prawo jazdy kat. B, wydanego przez Ośrodek Szkoleniowy M., orzeczenia lekarskiego oraz wniosku wraz z protokołem, w którym widnieje adnotacja o pozytywnym egzaminie teoretycznym i praktycznym wg kat. B, potwierdzonym pieczęcią z podpisem egzaminatora. W toku postępowania przygotowawczego prowadzonego za sygn. AP 10/13/S zebrano materiał dowodowy, który ostatecznie doprowadził do wydania prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego z dnia 4 czerwca 2016 r. uznającego Wiesława P. za winnego tego, że jako osoba uprawniona do wystawiania dokumentów o ukończeniu szkolenia dla osób ubiegających się o prawo jazdy oraz ich przygotowanie do złożenia egzaminu, będąc kierownikiem Szkoły Nauki Jazdy M., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poświadczył nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne, w ten sposób, że wystawił zaświadczenie stwierdzające, iż Piotr K. odbył szkolenie w odpowiedniej liczbie godzin na prawo jazdy kat. B, podczas, gdy w rzeczywistości w takim szkoleniu nie uczestniczył.

Dokonaj analizy przedstawionych ustaleń pod kątem możliwości podjęcia przez prokuratora działań na płaszczyźnie prawa administracyjnego. W przypadku uznania, że zaistniały ku temu przesłanki, przedstaw jaki środek prawny powinien złożyć prokurator w celu doprowadzenia do stanu zgodności z prawem.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 25

1. W dniu 5 stycznia 2017 r. Rada Gminy podjęła uchwałę w sprawie uchwalenia regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków. Uchwała w § 2 zobowiązywała podmioty zainteresowane przyłączeniem do sieci wodociągowej lub sieci kanalizacyjnej do udziału finansowego w budowie ww. sieci oraz nakładała na mieszkańców gminy opłatę w wysokości 1000 zł, stanowiącą tenże udział finansowy w budowie kanalizacji sanitarnej i oczyszczalni ścieków (§ 3 uchwały). Uchwała została opublikowana w Dz. Urz. Województwa z 27 lutego 2017 r. Dnia 15 kwietnia 2017 r. wpłynęła skarga prokuratora na powyższą uchwałę z żądaniem stwierdzenia jej nieważności, skierowana do WSA w G. W odpowiedzi na skargę Wójt Gminy – reprezentujący Gminę wniósł o umorzenie postępowania. Stwierdził, że postępowanie wywołane skargą prokuratora należy uznać za bezprzedmiotowe, bowiem w dniu 20 maja 2017 r. Rada Gminy przyjęła uchwałę w sprawie uchwalenia regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków, w której m.in. uchyliła zaskarżoną uchwałę.

Oceń zasadność wniosku Wójta Gminy – reprezentującego Gminę, złożonego w odpowiedzi na skargę prokuratora i umotywuuj stanowisko.

2. Sprzeciwem z dnia 30 sierpnia 2016 r., skierowanym do Burmistrza Miasta i Gminy L., prokurator zakwestionował decyzję tego organu z 4 lutego 2016 r. w sprawie przyznania Katarzynie K. dodatku do zasiłku rodzinnego z tytułu opieki nad Mileną i Joanną K. urodzonymi 6 kwietnia 2014 r. w okresie korzystania z urlopu wychowawczego w kwocie 400 zł miesięcznie. W uzasadnieniu wywiódł, że narusza ona art. 10 ust. 1 ustawy z 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych poprzez błędną wykładnię i bezzasadne przyjęcie wbrew uchwale NSA z 26 czerwca 2014 r. I OPS 15/13, że urodzenie więcej niż jednego dziecka podczas jednego porodu uprawnia wyłącznie do jednego dodatku do zasiłku rodzinnego z tytułu opieki nad dzieckiem, podczas gdy dodatek do zasiłku rodzinnego w okresie korzystania z urlopu wychowawczego w przypadku korzystania z niego w celu sprawowania opieki nad więcej niż jednym dzieckiem urodzonym podczas jednego porodu, przysługuje na każde z tych dzieci. Prokurator powołując się na art. 155 k.p.a. domagał się zmiany zaskarżonej decyzji z uwagi na słuszny interes strony poprzez przyznanie jej dodatku do zasiłku rodzinnego w kwocie po 400 zł na każde z dzieci.

Dokonaj oceny zasadności działań prokuratora i umotywuuj stanowisko.

3. Zarząd Województwa postanowieniem z czerwca 2016 r. na podstawie art. 58 i art. 59 § 2 k.p.a. odmówił Powiatowi przywrócenia terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy rozstrzygniętej decyzją Zarządu Województwa z kwietnia 2015 r. Decyzję doręczono Powiatowi 24 kwietnia 2015 r. z pouczeniem o możliwości i terminie złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Powiat nie złożył takiego wniosku w ustawowym terminie, natomiast 22 maja 2015 r. wniósł o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. W uzasadnieniu wskazał, że wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy został złożony 8 maja 2015 r. tj. w ustawowym terminie 14 dni w biurze podawczym Urzędu Marszałkowskiego Województwa za pokwitowaniem. Jednak wobec poinformowaniu telefonicznie o braku wpływu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy z „ostrożności procesowej” Powiat złożył wniosek o przywrócenie terminu. Potwierdzenie wpływu środka odwoławczego w terminie nie zostało dołączone do wniosku o przywrócenie terminu. Zdaniem Zarządu Województwa, skoro Powiat podtrzymuje stanowisko, że nie uchybił terminowi, gdyż wniósł środek odwoławczy w terminie, to nie uprawdopodobnił, że do uchybienia doszło bez jego winy. Nie podjął też próby takiego uprawdopodobnienia, utrzymując, że wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy został złożony w terminie. Organ zaznaczył też, że 8 maja 2015 r. Powiat wniósł środek zaskarżenia, ale dotyczący innej sprawy.

Dokonaj oceny legalności rozstrzygnięcia Zarządu Województwa i umotywuuj stanowisko.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 26

1. W dniu 20 maja 2015 r. Rada Miejska w S. podjęła uchwałę nr V/5/15 w sprawie ustalenia w S. strefy płatnego parkowania, oraz wysokości stawek opłat za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych na terenie miasta S. W § 3 wprowadziła abonament mieszkańca, jako dokument upoważniający do parkowania pojazdu w sąsiedztwie miejsca zamieszkania, który zawiera numer rejestracyjny samochodu. W § 5 ustaliła, że podstawą do nabycia abonamentu mieszkańca jest a/ potwierdzenie miejsca zamieszkania na pobyt stały na obszarze SPP lub potwierdzenie miejsca zamieszkania na pobyt czasowy, nie krótszy niż 12 miesięcy od dnia wydania abonamentu, zaś w pkt b/ że posiadanie prawa do pojazdu ma wynikać z tytułu własności, prawa strony korzystającej z pojazdu na podstawie umowy leasingu lub prawa wynikającego z zawartej umowy kredytu na zakup samochodu.

Dokonaj oceny charakteru uchwały w świetle przepisów ustawy o samorządzie gminnym oraz zgodności z prawem przytoczonych unormowań. Przedstaw swoje stanowisko co do istnienia podstaw do podjęcia działań przez prokuratora w odniesieniu do ww. uchwały.

2. Wyrokiem z czerwca 2016 r. WSA oddalił skargę „D” sp. jawnej na decyzję Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego w przedmiocie zobowiązania O.W. do uzyskania pozwolenia na użytkowanie samowolnie wybudowanego budynku gospodarczego. Wskazał, że samowolne wzniesienie budynku gospodarczego przez O.W. nastąpiło przed wejściem w życie ustawy Prawo budowlane z 1994 r., co za tym idzie w sprawie słusznie zastosowano przepisy ustawy z dnia 24 października 1974 r. Prawo budowlane. Zasadnie też zobowiązanie do uzyskania pozwolenia na użytkowanie budynku zostało skierowane tylko do inwestującej O.W, nie do skarżącej spółki, która w 2010 r. stała się współwłaścicielem ułamkowej części nieruchomości, na której znajduje się obiekt budowlany, będący przedmiotem postępowania administracyjnego. W skardze kasacyjnej z lipca 2016 r. spółka zaskarżyła powyższy wyrok w całości, zarzucając mu naruszenie przepisów prawa materialnego i przepisów postępowania. W odpowiedzi na skargę kasacyjną O.W. wskazała, że zgodnie z prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 30 sierpnia 2016 r. skarżąca spółka nie jest już współwłaścicielem nieruchomości, w związku z czym nie powinna być uważana za stronę postępowania. Podniosła, iż Sąd Rejonowy prawomocnym wyrokiem orzekł o przyznaniu całości nieruchomości na jej rzecz tj. O. W., stwierdzając jednocześnie bezskuteczność czynności związanych z nabyciem ¼ udziału we własności ww. działki przez spółkę.

Dokonaj oceny skuteczności skargi kasacyjnej spółki „D” i umotywuuj stanowisko.

3. Wyrokiem z 28 lutego 2017 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny oddalił skargę A. spółki jawnej w P. na decyzję Dyrektora Izby Celnej w K. z września 2016 r. w przedmiocie podatku akcyzowego. W ustawowym terminie pełnomocnik skarżącej spółki wniósł do Sądu skargę kasacyjną od powyższego wyroku. Zarządzeniem Zastępcy Przewodniczącego Wydziału z 25 maja 2017 r. wezwano pełnomocnika skarżącej do usunięcia braków formalnych skargi kasacyjnej poprzez złożenie wniosku o rozpoznanie sprawy na rozprawie albo złożenie oświadczenia o zrzeczeniu się rozprawy wraz z odpisem tego pisma celem doręczenia organowi administracji. Jednocześnie wezwano pełnomocnika strony skarżącej do złożenia dokumentu określającego umocowanie do reprezentowania strony skarżącej przez osoby, które udzieliły pełnomocnictwa. Dla dokonania tych czynności wyznaczony został siedmiodniowy termin liczony od dnia doręczenia wezwania pod rygorem odrzucenia skargi kasacyjnej. W zakreślonym terminie pełnomocnik skarżącej uzupełnił braki skargi kasacyjnej, jednocześnie pismem z dnia 5 czerwca 2017 r. złożył oświadczenie o zrzeczeniu się rozprawy. Do powyższego pisma pełnomocnik nie załączył jego odpisu.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie Sądu i umotywuuj stanowisko.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 27

1. W dniu 15 maja 2016 r., działając na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym Rada Gminy K. podjęła uchwałę, w której w § 1 ustaliła, że zakłady gastronomiczne na terenie Gminy K. będą otwierane i zamykane od poniedziałku do niedzieli w godzinach od 6.00 do 2.00. Paragraf 2 uchwały przewidywał, że wyjątek stanowią imprezy o charakterze zamkniętym, bale sylwestrowe i zabawy dożynkowe.

Dokonaj oceny charakteru uchwały z punktu widzenia przepisów ustawy o samorządzie gminnym (akt zawierający przepisy prawne powszechnie obowiązujące, akt zawierający przepisy prawne kierownictwa wewnętrznego) i uzasadnij stanowisko.

2. Sprzeciwem z listopada 2015 r. prokurator zakwestionował decyzję Starosty z lutego 2013 r. o rejestracji pojazdu m-ki Opel na rzecz W.B. zarzucając, że została ona wydana na podstawie fałszywych dowodów, w oparciu o które ustalono istotne dla sprawy okoliczności faktyczne. Prokurator podniósł, że wyrokiem Sądu Rejonowego z grudnia 2014 r. ustalono, że w styczniu 2013 r. M. H. podrobiła w celu użycia za autentyczny dokument w postaci umowy sprzedaży ww. pojazdu w Niemczech, następnie przekazała przedmiotową umowę wraz z pozostałymi dokumentami pojazdu K -Autokomis. sp. z o.o., celem dalszej odsprzedaży. W lutym 2013 r. W.B. nabył samochód w K-Autokomisie, a następnie złożył wniosek o jego rejestrację załączając do wniosku m. in. powyższą podrobioną umowę kupna - sprzedaży ze stycznia 2013 r. W odwołaniu od decyzji Starosty z lutego 2016 r. o uchyleniu decyzji z lutego 2013 r. i odmowie rejestracji pojazdu, W.B. wniósł o jej uchylenie i umorzenie postępowania jako bezprzedmiotowego. Zarzucił organowi I instancji obrazę przepisów art. 151 § 1 ust. 2 w zw. z art. 145 § 1 pkt 1 k.p.a. w zw. z art. 71 ust. 1 Prawa o ruchu drogowym poprzez ich zastosowanie mimo bezspornego faktu, że dowód własności przedmiotowego pojazdu, a więc faktura VAT wystawiona przez K-Autokomis sp. z o.o. z lutego 2013 r., stanowiąca podstawę rejestracji pojazdu, była i jest prawdziwa, a nie fałszywa, a w świetle art. 169 k.c. właściciel nie może ponosić negatywnych skutków wynikających z czynów zabronionych innych osób, z którymi właściciel pojazdu nie współdziałał w przestępczym procederze. Podniósł też, że umowa, którą zawarł W. B. z K-Autokomisem z lutego 2013 r., nie została uznana za podrobioną, co sprawia, iż nie mogą w stosunku do niej być podnoszone zarzuty nieprawdliwości.

Dokonaj oceny skuteczności odwołania i wskaż przewidywane rozstrzygnięcie organu II instancji.

3. Wyrokiem z 7 grudnia 2016 r., wydanym na posiedzeniu niejawnym w trybie uproszczonym, Wojewódzki Sąd Administracyjny oddalił skargę Zenona W. na bezczynność Samorządowego Kolegium Odwoławczego w przedmiocie postępowania egzekucyjnego. Wnioskiem z 6 kwietnia 2017 r. pełnomocnik skarżącego zwrócił się do Sądu o przywrócenie terminu do wniesienia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku z dnia 7 grudnia 2016 r. Postanowieniem z 16 maja 2017 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny odmówił skarżącemu przywrócenia terminu do wniesienia wniosku o sporządzenie uzasadnienia. Postanowienie zostało doręczone na adres pełnomocnika skarżącego w dniu 24 maja 2017 r. W dniu 19 czerwca 2017 r. skarżący osobiście złożył w siedzibie Sądu pismo zatytułowane jako skarga kasacyjna na postanowienie z 16 maja 2017 r., kwestionując w nim dokonywanie doręczeń w sprawie na adres reprezentującej go kancelarii prawnej, zamiast na jego osobisty adres zamieszkania.

Dokonaj oceny skuteczności działań Zenona W. i umotywuuj swoje stanowisko. Wskaż również przewidywane rozstrzygnięcie sądu administracyjnego.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 28

1. Uchwałą z 10 listopada 2016 r. Rada Gminy G. przyjęła regulamin utrzymania czystości i porządku w G. (Dz. Urz. Woj. z 2016 r.). Następnie 18 lutego 2017 r. Rada Gminy G. podjęła kolejną uchwałę w sprawie przyjęcia regulaminu, w której w § 14 postanowiono o utracie mocy uchwały z 10 listopada 2016 r. (Dz. Urz. Woj. z 2017 r.). Pismem z 20 lutego 2017 r. prokurator wniósł skargę na uchwałę z 10 listopada 2016 r. domagając się stwierdzenia jej nieważności w części. W odpowiedzi na skargę Gmina wniosła: o umorzenie postępowania jako bezprzedmiotowego wobec uchylenia zaskarżonej uchwały przed wniesieniem skargi, ew. o oddalenie skargi jako bezzasadnej wobec usunięcia uchwały z obrotu prawnego, ew. o odrzucenie skargi z powodu braku uprzedniego wezwania organu gminy do usunięcia naruszenia prawa. Gmina wyjaśniła, że zaskarżona uchwała weszła w życie w dniu 1 stycznia 2017 r. i obowiązywała zaledwie dwa miesiące, nie wywołując żadnych negatywnych skutków prawnych.

Dokonaj oceny zasadności stanowiska Gminy zaprezentowanego w odpowiedzi na skargę.

2. Decyzją z września 2015 r. SKO odmówiło stwierdzenia nieważności decyzji Wójta Gminy S. z dnia 14 lipca 2014 r. w przedmiocie przyznania Anicie S. dodatku do zasiłku rodzinnego z tytułu opieki nad dzieckiem w okresie korzystania z urlopu wychowawczego. W uzasadnieniu wskazało, że prokurator w sprzeczności od tej decyzji zarzucił, że została ona wydana z rażącym naruszeniem art. 10 ust. 1 ustawy z 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych poprzez bezzasadne przyjęcie - wbrew stanowisku NSA wyrażonemu w uchwale z 26 czerwca 2014 r. sygn. I OPS 15/13- przez Wójta Gminy, że urodzenie więcej niż jednego dziecka podczas jednego porodu uprawnia wyłącznie do jednego dodatku z tytułu opieki nad więcej niż jednym dzieckiem urodzonym w trakcie jednego porodu, podczas gdy dodatek do zasiłku rodzinnego z tytułu opieki nad dzieckiem w okresie korzystania z urlopu wychowawczego, o którym mowa w art. 10 ust. 1 ww. ustawy, w przypadku korzystania z urlopu wychowawczego w celu sprawowania opieki nad więcej niż jednym dzieckiem urodzonym podczas jednego porodu przysługuje na każde dziecko. Zdaniem organu nie można mówić o rażącym naruszeniu prawa w sytuacji gdy naruszenie to przejawia się wydaniem decyzji przy zastosowaniu przepisu wbrew wykładni zaproponowanej w orzeczeniu sądu, w szczególności gdy wykładnia ta ma charakter niejednorodny. Organ wskazał, że wykładnia spornego przepisu budziła szereg wątpliwości i na jego gruncie zapadały różne orzeczenia. Zatem decyzja Wójta nie narusza prawa w stopniu rażącym. Uchwała Sądu, do której odwołał się prokurator, nie stanowi źródła powszechnie obowiązującego prawa. Wskazuje ona jedynie preferowany kierunek wykładni prawa i wydanie decyzji z odmiennie zinterpretowanym przepisem, nie stanowi naruszenia prawa w stopniu rażącym.

Dokonaj oceny zgodności z prawem decyzji SKO i umotywuuj stanowisko.

3. Wyrokiem z 10 marca 2017 r. WSA oddalił skargę wniesioną przez Argo Spółkę z o.o. na decyzję Dyrektora Izby Skarbowej (obecnie Dyrektora Izby Administracji Skarbowej) z 8 listopada 2016 r. w przedmiocie określenia zobowiązania w podatku dochodowym od osób prawnych. Uzasadnienie wyroku zostało doręczone ustanowionemu w sprawie pełnomocnikowi skarżącej 13 kwietnia 2017 r. W związku z wniesioną przez stronę skarżącą skargą kasacyjną, zarządzeniami Przewodniczącego Wydziału z 23 maja 2017 r. wezwano pełnomocnika skarżącej do uiszczenia wpisu sądowego od skargi kasacyjnej w wysokości 992,00 zł oraz do uzupełnienia braku formalnego tej skargi, poprzez złożenie wniosku o rozpoznanie skargi kasacyjnej na rozprawie lub oświadczenia o zrzeczeniu się rozprawy. Obydwa wezwania doręczono pełnomocnikowi skarżącej 30 maja 2017 r. Ze zwrotnego poświadczenia odbioru przesyłki sądowej wynika, że koperta zawierająca obydwie wezwania została odebrana przez osobę upoważnioną w Kancelarii Adwokackiej adw. K. P., przez B. S. W dniu 5 czerwca 2017 r. został uiszczony wpis od skargi, natomiast do dnia 6 czerwca 2017 r. nie uzupełniono jej braku formalnego, tj. nie złożono oświadczenia określonego w art. 176 § 2 P.p.s.a.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie Sądu i umotywuuj stanowisko.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 30

1. Prokurator w związku z informacją Starostwa Powiatowego z lutego 2015 r. o wznowieniu z urzędu postępowania w sprawie rejestracji pojazdu marki Volkswagen na rzecz M. G. i R. G., pismem z lutego 2015 r. (doręczonym organowi 3 marca 2015 r.) zgłosił swój udział w postępowaniu administracyjnym, wnosząc jednocześnie o dopuszczenie dowodu w sprawie z załączonej opinii biegłego w zakresie mechanoskopii. Decyzją z kwietnia 2015 r. Starosta orzekł o uchyleniu własnej decyzji z 2009 r. w przedmiocie rejestracji pojazdu Volkswagen na rzecz M. G. i R. G. oraz o odmowie zarejestrowania tego pojazdu. Odwołanie od ww. decyzji złożyli M. G. i R. G. oraz prokurator. Decyzją z listopada 2015 r. SKO po rozpoznaniu odwołania M.G. i R.G. orzekło o uchyleniu w całości ww. decyzji i przekazaniu sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji. Od powyższej decyzji ostatecznej prokurator złożył sprzeciw podnosząc w nim, iż jest ona dotknięta wadą rażącego naruszenia prawa, polegającą na nierozpatrzeniu przez Kolegium jego odwołania od decyzji z kwietnia 2015 r., niedoręczeniu mu przedmiotowej decyzji Kolegium w wyniku rozpatrzenia wyłącznie odwołań M. G. i R. G., mimo iż zgłosił swój udział w postępowaniu jeszcze przed organem I instancji oraz naruszeniu zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego przez nierozpatrzenie całego materiału dowodowego. Po przeprowadzeniu postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności, SKO decyzją z 2016 r. działając na podstawie art. 158 § 1, art. 157 § 1 i § 2 oraz art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a., odmówiło stwierdzenia nieważności swojej decyzji z 2015 r. Organ uznał, iż okoliczności wskazane w sprzeciwie wskazują na wydanie decyzji z naruszeniem art. 145 § 1 pkt 4 k.p.a., a to nie może stanowić podstawy do stwierdzenia jej nieważności.

Dokonaj oceny zgodności z prawem decyzji SKO i uzasadnij stanowisko.

2. Uchwałą Nr XXX/329/16 z dnia 20 listopada 2016 r. w sprawie podatku od nieruchomości, Rada Miasta w § 2 ust. 1 wprowadziła zwolnienia gruntów, budynków lub ich części oraz budowli: 1) stanowiących mienie komunalne zajęte na realizację zadań określonych w art. 7 ust. 1 pkt 6-10 ustawy o samorządzie gminnym, z wyjątkiem nieruchomości lub ich części wynajmowanych osobom trzecim na prowadzenie działalności gospodarczej i cele mieszkalne, 2) stanowiących mienie komunalne zajęte na realizację zadań określonych w art. 4 ust. 1 pkt 1, 3-5 oraz pkt 17 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym, z wyjątkiem nieruchomości lub ich części wynajmowanych osobom trzecim na prowadzenie działalności gospodarczej i cele mieszkalne.

Dokonaj oceny legalności zapisów uchwały w świetle ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych i umotywuuj stanowisko.

3. Wyrokiem z dnia 9 grudnia 2016 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny oddalił skargę G.B. na decyzję Dyrektora Izby Skarbowej z dnia 4 września 2015 r. w przedmiocie orzeczenia o solidarnej odpowiedzialności członka zarządu wraz z pozostałymi członkami zarządu za zaległości podatkowe spółki w podatku od towarów i usług za IV kwartał 2009 r. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczono pełnomocnikowi skarżącego 24 stycznia 2017 r., który pismem nadanym w urzędzie pocztowym 23 lutego 2017 r., skargę kasacyjną na powyższy wyrok przesłał do Dyrektora Izby Skarbowej. Dyrektor zaś przekazał tę skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w dniu 8 marca 2017 r. Postanowieniem z dnia 21 marca 2017 r., Wojewódzki Sąd Administracyjny odrzucił skargę kasacyjną, jako wniesioną z uchybieniem terminu.

Dokonaj oceny zgodności z prawem rozstrzygnięcia sądu administracyjnego w przedmiocie skargi kasacyjnej i uzasadnij stanowisko.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 31

1. Uchwałą nr XXX/128/16 z dnia 10 listopada 2016 r. (Dz. Urz. Woj. Z 2016 r.) Rada Miasta K. na podstawie ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych ustaliła zwolnienia od podatku od nieruchomości na terenie miasta K. Paragraf 1 ust. 2 uchwały stanowił, że: „Zwalnia się od podatku od nieruchomości od 2017 roku: 1) grunty, budynki oraz ich części będące w posiadaniu jednostek organizacyjnych Miasta K., z wyjątkiem zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej, 2) grunty, budynki oraz ich części zajęte na cele statutowej działalności ochotniczej straży pożarnej.
Dokonaj oceny legalności zapisów uchwały w świetle ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych i umotywuuj stanowisko.
2. Prokurator w związku z informacją Starostwa Powiatowego z dnia 12 lutego 2015 r. o wznowieniu z urzędu postępowania w sprawie rejestracji pojazdu marki Volkswagen na rzecz M. G. i R. G., pismem z dnia 25 lutego 2015 r. zgłosił swój udział w postępowaniu administracyjnym, wnosząc jednocześnie o dopuszczenie dowodu w sprawie z załączonej opinii biegłego w zakresie mechanoskopii. Pismo prokuratora zostało doręczone organowi w dniu 3 marca 2015 r. Decyzją z kwietnia 2015 r. Starosta orzekł o uchyleniu własnej decyzji z 2009 r. w przedmiocie rejestracji pojazdu Volkswagen na rzecz M. G. i R. G. oraz o odmowie zarejestrowania tego pojazdu. Odwołanie od ww. decyzji złożyli M. G. i R. G. oraz prokurator. Decyzją z listopada 2015 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze, po rozpoznaniu odwołania M.G. i R.G. na podstawie art. 72 ust. 1, art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym oraz art. 145 § 1 pkt 5 i 146 art. 138 § 2 k.p.a., orzekło o uchyleniu w całości ww. decyzji i przekazaniu sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji.
Dokonaj oceny prawidłowości orzeczenia SKO, jako organu drugiej instancji, i uzasadnij swoje stanowisko.
3. Postanowieniem z dnia 30 stycznia 2017 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny odrzucił skargę kasacyjną Andrzeja L. od wyroku tego Sądu z dnia 6 października 2016 r. W dniu 1 marca 2017 r. jego pełnomocnik złożył wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia skargi kasacyjnej. W uzasadnieniu wskazał, że o terminie doręczenia uzasadnienia wyroku z uzasadnieniem, dowiedział się od skarżącego w dniu 12 grudnia 2016 r. Ten, informację przekazał po uzyskaniu jej od żony, która „z uwagi na dużą ilość przychodzącej korespondencji i stres z tym związany mogła pomylić pisma jak i daty odbioru pism sądu administracyjnego i teraz nie jest w stanie określić daty ich odbioru”. Pełnomocnik podniósł, że próbował ustalić dokładną datę odbioru przesyłki z Sądu i w związku z tym prowadził korespondencję mailową ze skarżącym, który jako datę odbioru wskazał 12 grudnia 2016 r. Z tych względów ani on, ani skarżący nie ponoszą winy w uchybieniu terminu do wniesienia skargi kasacyjnej. Niedochowanie terminu nastąpiło wskutek okoliczności, na które nie miał on wpływu, były one obiektywne i nawet przy dochowaniu przez niego najwyższej staranności niezależne.
Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie Sądu i uzasadnij stanowisko.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 32

1. Uchwałą z dnia 26 października 2016 r. Rada Miejska określiła wysokość stawek i zwolnień z podatku od nieruchomości na 2017 rok. W § 2 pkt 2 ww. uchwały wprowadzono zwolnienia z podatku od nieruchomości - budynków lub ich części oraz gruntów zajętych przez miejskie jednostki organizacyjne i instytucje kultury służące realizacji zadań własnych i zleconych miasta, w § 2 pkt 3 wprowadzono zwolnienia z podatku od nieruchomości - gruntów oznaczonych w ewidencji gruntów jako dr - drogi, będące własnością osób fizycznych, zaś w § 2 pkt 4 wprowadzono zwolnienia z podatku od nieruchomości - budynków lub ich części, gruntów oraz budowli zajętych na potrzeby stowarzyszeń działających w zakresie ochrony przeciwpożarowej. W kwietniu 2017 r. wpłynął do Prokuratury Rejonowej wniosek Anny P. o zaskarżenie wymienionej uchwały, jako naruszającej przepisy ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Dokonaj oceny charakteru uchwały w świetle ustawy o samorządzie gminnym (akt kierownictwa wewnętrznego, akt prawa miejscowego) oraz możliwości jej zakwestionowania przez prokuratora w świetle art. 53 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

2. Pismem z dnia 24 marca 2016 r. Prokurator Rejonowy w R. na podstawie art. 184 § 1 i 2 k.p.a. wniósł sprzeciw od ostatecznej decyzji SKO z dnia 22 lipca 2015 r. w przedmiocie odmowy przyznania stypendium szkolnego z żądaniem stwierdzenia jej nieważności. SKO decyzją z 16 września 2016 r. odmówiło stwierdzenia nieważności decyzji z 22 lipca 2015 r. Decyzja SKO została doręczona prokuratorowi w dniu 3 października 2016 r. i zawierała pouczenie o terminie i sposobie wniesienia skargi do sądu administracyjnego. W dniu 19 grudnia 2016 r. prokurator nadał w placówce pocztowej skargę na decyzję SKO do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie WSA i umotywuuj stanowisko.

3. Pismem z dnia 4 sierpnia 2015 r. prokurator zakwestionował decyzję Wójta Gminy S. z dnia 14 lipca 2014 r. w przedmiocie przyznania Anicie S. dodatku do zasiłku rodzinnego z tytułu opieki nad dziećmi Jakubem Z. i Michałem Z. urodzonymi 1 lutego 2014 r. w okresie korzystania z urlopu wychowawczego. Prokurator zarzucił, że decyzja została wydana z rażącym naruszeniem art. 10 ust. 1 ustawy z 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych poprzez bezzasadne przyjęcie przez Wójta Gminy, że urodzenie więcej niż jednego dziecka podczas jednego porodu uprawnia wyłącznie do jednego dodatku z tytułu opieki nad więcej niż jednym dzieckiem urodzonym w trakcie jednego porodu, podczas gdy dodatek do zasiłku rodzinnego z tytułu opieki nad dzieckiem w okresie korzystania z urlopu wychowawczego, o którym mowa w art. 10 ust. 1 ww. ustawy, w przypadku korzystania z urlopu wychowawczego w celu sprawowania opieki nad więcej niż jednym dzieckiem urodzonym podczas jednego porodu, przysługuje na każde dziecko. Prokurator odwołał się do stanowiska NSA wyrażonego w uchwale z 26 czerwca 2014 r. sygn. I OPS 15/13 oraz wyrażonej w niej wykładni prawa i domagał się stwierdzenia nieważności decyzji Wójta.

Dokonaj oceny zasadności działań prokuratora i umotywuuj stanowisko.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 34

1. W dniu 20 grudnia 2015 r. Rada Gminy P. podjęła uchwałę w sprawie wysokości opłaty za dokonanie przyłącza do sieci kanalizacyjnej na terenie gminy stanowiąc w § 1 że mieszkańcy Gminy P. dokonujący przyłączenia do istniejącej sieci kanalizacyjnej obowiązani są do uiszczenia opłaty w wysokości 3000 zł netto, w § 3 wskazano termin wejścia jej w życie na dzień 20 grudnia 2015 r. Prokurator skargą do WSA z 15 maja 2017 r. zakwestionował uchwałę stojąc na stanowisku, że jest ona aktem prawa miejscowego. Wskazał, że powołane w niej przepisy ustawy o samorządzie gminnym, nie mogą stanowić podstawy do nałożenia na mieszkańców obowiązku ponoszenia opłat. W odpowiedzi na skargę Rada Gminy P. wniosła o jej odrzucenie. Podniosła, że uchwała nie jest aktem prawa miejscowego, co wynika z jej brzmienia (wchodzi w życie z dniem podjęcia) i podstawy prawnej (art. 7 i 18 ust.1.u.s.g.). Podała ponadto, że przedmiotem skutecznego wniesienia skargi mogą być tylko takie uchwały, które obowiązują w dacie wniesienia skargi, a ta uchwała została uchylona późniejszą uchwałą z dnia 12 maja 2017 r.

Dokonaj oceny skuteczności argumentacji Rady Gminy P. i umotywuuj stanowisko.

2. A. B. wniosł skargę na bezczynność Samorządowego Kolegium Odwoławczego we wszystkich sprawach o świadczenie pielęgnacyjne „toczących się na przełomie wielu lat – rozstrzygniętych i tych obecnie w toku” do sądu administracyjnego. Wezwany do sprecyzowania skargi poprzez wskazanie sprawy, której skarga dotyczy oraz odpisu pisma, którym przed wniesieniem skargi do sądu wezwał SKO do usunięcia naruszenia prawa, A.B. przedstawił kopie 3 pism – wezwań do zaprzestania naruszenia prawa: z dnia 20 października 2016 r., z dnia 12 grudnia 2016 r. oraz z dnia 14 marca 2017 r., w których wzywał Samorządowe Kolegium Odwoławcze do zaprzestania naruszeń, wskazując przy tym, że „wymienianie sygnatur, dat itd. jednostkowych spraw to robota nadto benedyktyńska, poza tym obarczona ryzykiem popełnienia omyłek pisarskich przy wklepywaniu znaków sygnatur itd., dlatego wezwanie do zaprzestania naruszeń prawa dotyczy wszystkich postępowań, które są w SKO i czekają na ostateczne rozstrzygnięcie wg właściwości”. Dodał, że „nie ma obowiązku wskazywania literalnie sztuka za sztuką, jakie sprawy SKO ma w bezczynności, gdy SKO wszystkie sprawy tak z zasady przewleka”.

Dokonaj oceny skuteczności skargi A.B. i umotywuuj stanowisko.

3. Prokurator Rejonowy prowadził śledztwo w sprawie podrobienia znaków identyfikacyjnych VIN samochodu marki BMW X3 zarejestrowanego decyzją Starosty K. z dnia 12 listopada 2014 r. na rzecz Beaty D. W toku śledztwa ustalono w drodze opinii mechanoskopijnej, że oryginalny numer VIN 1234 ww. pojazdu został zeszlifowany i zastąpiony numerem 5678. Dokumenty pojazdu przedstawione Staroście przez Beatę D. w związku z rejestracją pojazdu m.in. umowa kupna-sprzedaży, zaświadczenie z przeglądu technicznego, dowód rejestracyjny oraz jego tłumaczenie, potwierdzenie zapłaty akcyzy, zawierały wśród danych identyfikujących pojazd numer VIN 5678.

Przedstaw ocenę zasadności podjęcia działań przez prokuratora w tej sprawie i ich ewentualnego rodzaju. Umotywuuj swoje stanowisko.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 35

1. Wojewoda wniósł do WSA skargę na uchwałę Rady Miejskiej z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie uchwalenia stawek opłat za zajęcie pasa drogowego na drogach gminnych Gminy G. W skardze wniósł o stwierdzenie nieważności § 1 pkt 5 uchwały. W ocenie organu, kwestionowana uchwała określając stawki opłat w § 1 pkt 5 lit. a i lit. b, za umieszczenie w pasie drogowym urządzeń infrastruktury technicznej niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, zróżnicowała ich wysokość w zależności od kryteriów nieprzewidzianych w ustawie o drogach publicznych przez co naruszyła art. 40 ust. 9 przywołanej ustawy. W odpowiedzi na skargę, działający w imieniu Gminy G. – Burmistrz G., wniósł o umorzenie postępowania sądowego, jako bezprzedmiotowego. Wskazał, że w dniu 26 kwietnia 2017 r. Rada Miejska G., uwzględniając skargę Wojewody, podjęła uchwałę Nr XX/13/2017, którą uchyliła w całości § 1 punkt 5 kwestionowanej uchwały. Dodał, że wprowadzona przez Radę Miejską zmiana w zaskarżonej uchwale, uwzględnia w całości zastrzeżenie organu nadzoru, co czyni zbędnym wydanie orzeczenia przez Sąd. Jednocześnie poinformował, że zaskarżona uchwała w okresie jej obowiązywania, nie wywołała żadnych skutków prawnych, nie stanowiła także podstawy wydania jakiegokolwiek rozstrzygnięcia organu Gminy.

Dokonaj oceny skuteczności argumentacji organu uchwałodawczego i umotywuuj stanowisko.

2. Wnioskiem z dnia 21 lutego 2017 r. - przesłanym za pośrednictwem poczty elektronicznej - Jan J. zwrócił się do Wójta Gminy o udostępnienie informacji publicznej poprzez przesłanie w formie skanu umowy bądź umów zawartych przez gminę z adwokatami, radcami prawnymi, kancelariami adwokatów lub radców prawnych prowadzonych w formie spółki prawa handlowego, dotyczących stałej obsługi prawnej w okresie od 2000 r. do 2016 r., albo przesłanie informacji, że takie umowy nie zostały zawarte. Wobec nieotrzymania żądanych informacji, ani decyzji o odmowie ich udostępnienia bądź wezwania do usunięcia braków, Jan J. w dniu 9 marca 2017 r. wystąpił do sądu administracyjnego ze skargą na bezczynność organu, wnosząc m.in. o zobowiązanie go do rozpatrzenia jego wniosku w terminie 14 dni, stwierdzenie, że organ dopuścił się bezczynności oraz zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych. W odpowiedzi na skargę, doręczoną organowi w dniu 15 marca 2017 r., Wójt wskazał, że w dniu 17 marca 2017 r. wysłał na adres wnioskodawcy żądane przez niego informacje. Jednocześnie wskazał, że opóźnienie w ich udzieleniu było niewielkie i nie wynikało z niechęci, odmowy lub lekceważącego traktowania obowiązków ustawowych, lecz z zaniedbania pracownika.

Dokonaj oceny skuteczności skargi Jana J. i uzasadnij stanowisko.

3. Wnioskiem z 29 kwietnia 2016 r. prokurator zwrócił się do Starosty o skierowanie Mariana R. na badanie lekarskie w celu stwierdzenia istnienia lub braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdami. W uzasadnieniu wskazał, że przed Sądem Okręgowym w J. przeprowadzono postępowanie o ubezwłasnowolnienie całkowite Mariana R. Z treści sporządzonej w jego toku opinii psychiatryczno-psychologicznej wynika, że Marian R. cierpi na zespół zależności alkoholowej i pomimo znacznych szkód zdrowotnych, nie wyraża zgody na leczenie oraz nie jest zdolny do racjonalnej oceny własnego stanu zdrowia somatycznego i psychicznego. Marian R. funkcjonuje na poziomie przeciętnej, ujawnia zaburzenia funkcjonowania intelektualnego i osobowościowego, które są związane z postępującym procesem degradacji spowodowanej długotrwałym nadużywaniem alkoholu. Obserwowalne deficyty są pogłębiane organicznym uszkodzeniem OUN (Ośrodkowego Układu Nerwowego). Marian R. jest kierowcą, posiada prawo jazdy kat. B.

Dokonaj oceny zasadności działań podjętych przez prokuratora i umotywuuj swoje stanowisko.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 36

1. Pismem z grudnia 2016 r. Andrzej W. wniósł do WSA skargę na uchwałę Rady Miejskiej w sprawie zmian w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Sąd wezwał skarżącego do usunięcia braków formalnych skargi poprzez wskazanie, czy wezwał Radę Miejską do usunięcia naruszenia prawa, zgodnie z art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym. Pismem z lutego 2017 r. Andrzej W. oświadczył, że przed skierowaniem skargi do Sądu wzywał organ do usunięcia naruszenia prawa, na dowód czego dołączył pismo z listopada 2016 r. skierowane do Burmistrza Gminy i Miasta.

Dokonaj oceny skuteczności skargi Andrzeja W. i umotywuuj stanowisko.

2. Wnioskiem z dnia 13 lipca 2015 r. Prokurator Rejonowy zwrócił się do Starosty P. o wszczęcie postępowania w celu skierowania Marianny O. na badania lekarskie w celu stwierdzenia istnienia lub braku przeciwwskazań do kierowania pojazdami. W uzasadnieniu wniosku prokurator podał, że przeciwko Mariannie O. toczyło się za sygn. Ds. 207/15 postępowanie o to, że w dniu 8 lutego 2015 r. kierowała samochodem marki Audi będąc w stanie nietrzeźwości, mając 0,29 mg/l alkoholu we krwi. Postanowieniem z 25 lutego 2015 r. zostało zatrzymane jej prawo jazdy kat. B wydane przez Starostę P. Nadto wyrokiem Sądu Rejonowego z 1 czerwca 2015 r. orzeczono wobec Marianny O. zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 1 roku. Prokurator podniósł, że w tej sytuacji istnieją zastrzeżenia co do stanu zdrowia Marianny O., w szczególności może ona być uzależniona od alkoholu i w związku z tym utraciła warunki wymagane do prowadzenia pojazdów.

Dokonaj oceny prawidłowości działań prokuratora i uzasadnij swoje stanowisko.

3. Pismem z lipca 2016 r. prokurator zakwestionował uchwałę Rady Miejskiej w B. nr X/7/11 z dnia 10 czerwca 2011 r. w sprawie szczegółowych zasad, trybu przyznawania i pozbawiania oraz rodzajów i wysokości stypendiów sportowych, nagród i wyróżnień. Zarzucił jej istotne naruszenie art. 31 ust. 3 ustawy z 25 czerwca 2010 r. o sporcie poprzez przyjęcie w § 2, że kwotę bazową wysokości stypendium stanowi podstawa ustalona przez ministra właściwego do spraw kultury fizycznej w rozporządzeniu tego ministra dotyczącym przyznawania, wstrzymywania i pozbawiania stypendiów sportowych dla członków kadry narodowej, a więc poprzez odesłanie do innego aktu normatywnego, podczas gdy rada w świetle brzmienia tego przepisu zobowiązana jest do określenia wysokości stypendium sportowego. Zdaniem prokuratora Rada nie wypełniła w ten sposób delegacji ustawowej. Prokurator stwierdził również, że § 13 uchwały istotnie narusza art. 31 ust. 3 ustawy o sporcie przez przyjęcie, że wypłaty stypendium dokonuje się na rachunek bankowy wskazany przez zawodnika, podczas gdy norma nie zawiera upoważnienia dla organu do określenia sposobu wypłat. Prokurator domagał się stwierdzenia nieważności zaskarżonych zapisów uchwały. W odpowiedzi na skargę, Rada wniosła o jej odrzucenie, jako wniesionej z pominięciem niezbędnego w sprawie uprzedniego wezwania do naruszenia prawa.

Dokonaj oceny skuteczności stanowiska organu uchwałodawczego. Przedstaw również ocenę zasadności zarzutów skargi prokuratora i umotywuuj stanowisko.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 37

1. Rada Gminy 27 listopada 2016 r. podjęła uchwałę w sprawie ustalenia opłaty targowej na podstawie art. 19 pkt 1 lit. a), pkt 2 oraz pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatku i opłatach lokalnych (u.p.o.l.). Na mocy tejże uchwały ustalono wysokość dziennej stawki opłaty targowej, określono termin jej płatności, ustalono inkasenta, którym został wskazany imiennie pracownik Urzędu Gminy oraz określono wysokość wynagrodzenia inkaso, jak również termin wpłaty pobranej opłaty targowej do kasy Urzędu. Jednocześnie uchylono moc obowiązującą poprzedniej uchwały Rady Gminy z 14 listopada 2014 r. oraz ustalono termin wejścia w życie przedmiotowej uchwały, z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 2017 r. Prokurator Rejonowy w skardze na powyższą uchwałę Rady Gminy M. zarzucił naruszenie: art.18 ust. 2 pkt 8 w zw. z art.14 ustawy z dnia 8 marca 1999 r. o samorządzie gminnym oraz art. 47 § 4a Ordynacji podatkowej, poprzez przyjęcie wadliwej formy uchwały, bowiem w jej treści, jako podstawy prawnej nie powołano tych przepisów, a jedynie art. 19 ust.1 lit. a), pkt 2 i pkt 3 u.p.o.l., który jest niewystarczający.

Dokonaj oceny skuteczności skargi prokuratora w świetle wyrażonego w niej stanowiska prokuratora.

2. Prokuratura Rejonowa prowadziła postępowanie przeciwko Maciejowi M. podejrzanemu o to, że w okresie od 21 czerwca 2016 r. do dnia 25 lipca 2016 r. w K., poprzez kierowanie telefonicznych wiadomości tekstowych uporczywie nękał Jerzego D., co wzbudziło u pokrzywdzonego uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia tj. o czyn z art. 190a § 1 k.k. Postanowieniem z 10 grudnia 2016 r. postępowanie umorzono z uwagi na to, że podejrzany nie popełnił przestępstwa z powodu niepoczytalności w chwili czynu. W toku postępowania Maciej M. został poddany badaniu przez biegłych psychiatrów, którzy rozpoznali u niego schizofrenię paranoidalną. Z materiału dowodowego wynika ponadto, że Maciej M. w ciągu ostatnich 2 lat był kilkakrotnie hospitalizowany w szpitalu psychiatrycznym. Posiada prawo jazdy kat. B wydane w dniu 10 maja 2014 r. przez Starostę K.
- Dokonaj oceny, czy poczynione ustalenia uzasadniają podjęcie przez prokuratora działań na płaszczyźnie prawa administracyjnego, a jeśli tak, wskaż je, uzasadniając swoje stanowisko.**

3. Prezydent Miasta, po przeprowadzeniu na wniosek Kazimierza B. postępowania administracyjnego, o którym zawiadomił wszystkie strony, decyzją z 3 kwietnia 2017 r. zatwierdził projekt budowlany i udzielił pozwolenia na budowę dla inwestycji o nazwie „Budowa czterech budynków mieszkalnych wielorodzinnych z usługami w parterze i garażami podziemnymi”. W decyzji ustalił m.in., iż obszar oddziaływania obiektów, o którym mowa w art. 28 ust. 2 ustawy Prawo budowlane, obejmuje działkę należącą do Marcina L. Marcin L., działając za pośrednictwem pełnomocnika ustanowionego w trakcie toczącego się postępowania, złożył do Wojewody odwołanie, domagając się uchylecia tej decyzji i przekazania sprawy organowi I instancji do ponownego rozpoznania. Zarzucił naruszenie art. 10 § 1 k.p.a., przez zaniechanie poinformowania o zebraniu materiału dowodowego przed wydaniem decyzji w sprawie. Podniósł, iż tę korespondencję, w przeciwieństwie do pozostałej, organ doręczył jemu a nie ustanowionemu w sprawie pełnomocnikowi, uniemożliwiając mu w ten sposób zapoznanie się i ustosunkowanie do materiału zgromadzonego w sprawie. Wojewoda utrzymał zaskarżoną decyzję w mocy, uznając ją za prawidłową. Wskazał, że pełnomocnik był bardzo aktywny w toku postępowania, zapoznał się z dowodami 20 marca 2017 r., a po tej dacie, organ I instancji nie wykonał już żadnych czynności. W skardze do WSA, Marcin L. wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji, ponownie zarzucając naruszenie art. 10 § 1 k.p.a. i powtarzając argumentację zamieszczoną w odwołaniu.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie sądu administracyjnego i umotywuuj swoje stanowisko.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 39

1. „Alex” Sp. z o.o. z siedzibą w S. wniosła w trybie art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym skargę na uchwałę Rady Miejskiej w S. z dnia 21 listopada 2016 r. w sprawie uchwalenia regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Miasta S., w części obejmującej § 8 uchwały. Spółka zarzuciła, że przepis § 8 uchwały narusza przepisy ustawy o odpadach oraz ustawy o utrzymaniu porządku i czystości w gminach i wniosła o stwierdzenie jego nieważności. Powołując się na przepis art. 8 P.p.s.a., udział w sprawie zgłosił prokurator Prokuratury Rejonowej w S., i wniósł o stwierdzenie nieważności § 6, § 8, § 10 oraz § 11 zaskarżonej uchwały wobec rażącego naruszenia przepisów ustawy o utrzymaniu czystości (...) i ustawy o odpadach. WSA uznał, że zaskarżona uchwała narusza interes prawny strony skarżącej w rozumieniu art. 101 ust. 1 u.s.g. i stwierdził nieważność zaskarżonej uchwały w części obejmującej § 8, a także § 10 i § 11 uchwały.
Dokonaj oceny legalności wyroku WSA wydanego w sprawie ze skargi wniesionej w oparciu o art. 101 ust. 1 u.s.g. i umotywuuj stanowisko.

2. Prokuratura prowadziła postępowanie związane z działalnością zorganizowanej grupy przestępczej zajmującej się kradzieżą luksusowych pojazdów na terenie Niemiec i fałszowaniem dokumentów umożliwiających ich zarejestrowanie w Polsce. W jego toku powołano biegłego z zakresu mechanoskopii, który w opinii sporządzonej w dniu 12 lutego 2017 r. stwierdził, że na powierzchni pola numerowanego nadwozia pojazdu m-ki Volkswagen Touran nr rej XXX naniesione jest nieoryginalne oznakowanie identyfikacyjne VIN 2234 po uprzednim zeszlifowaniu pierwotnego oznakowania. Biegły ujawnił pierwotne oznakowanie identyfikacyjne o numerze VIN 1111. Ustalono, że pojazd m-ki Volkswagen Touran nr rej XXX nr VIN 2234, został zarejestrowany w Polsce mocą decyzji Starosty S. z dnia 15 stycznia 2015 r. na podstawie wymaganych dokumentów, przedłożonych przez Karola P., w tym umowy kupna sporządzonej w Berlinie wraz z tłumaczeniem oraz dowodu rejestracyjnego.
Przedstaw stanowisko na okoliczność, czy i jakie działania na płaszczyźnie prawa administracyjnego powinien podjąć w tej sprawie prokurator. W przypadku stwierdzenia podstaw do zainicjowania postępowania administracyjnego, wskaż czynności, których realizacja jest niezbędna w celu zebrania stosownego materiału w tej sprawie.

3. Pismem z 19 czerwca 2016 r. Prokurator Okręgowy wniósł do WSA skargę na uchwałę Rady Miasta z 25 września 2015 r. w sprawie wyrażenia zgody na zbycie udziału we współwłasności nieruchomości oraz na udzielenie bonifikaty od ceny nieruchomości gruntowej, na mocy której Rada Miasta wyraziła zgodę na sprzedaż Stowarzyszeniu Nova Oddział Z. udziału do 2/3 w prawie własności nieruchomości o pow. 500 m², położonej w Z. przy ulicy K., oznaczonej jako działka ewidencyjna nr 37, zabudowanej budynkiem usługowym, stanowiącym własność Gminy, na cele pożytku publicznego i upoważniła Burmistrza do udzielenia bonifikaty od ceny udziału w wysokości 98%, w całości, w której w § 10 stwierdzono, że wchodzi w życie z dniem podjęcia, czyli z dniem 25 września 2015 r. Prokurator zarzucił uchwale, że jest niezgodna z prawem, w szczególności narusza art. 37 ust. 2 pkt 9 ustawy z 21.08.1997 r. o gospodarce nieruchomościami, w świetle którego nieruchomość może być zbywana w drodze bezprzetargowej, jeżeli przedmiotem zbycia jest udział we współwłasności, a zbycie następuje na rzecz innych współwłaścicieli nieruchomości, podczas gdy na mocy tej uchwały, zbycie udziału następuje na rzecz organizacji pożytku publicznego, która nie jest współwłaścicielem nieruchomości.

Dokonaj oceny skuteczności skargi prokuratora i umotywuuj stanowisko.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 40

1. Uchwałą nr XXX/65/2016 z dnia 20 listopada 2016 r. w sprawie zwolnień z podatku od nieruchomości, podjętą na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8 oraz art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, a także art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych Rada Gminy W. postanowiła w § 3 zwolnić z podatku od nieruchomości grunty zajęte pod cmentarze, zaś w § 4 zwolnić z podatku od nieruchomości grunty, budynki będące we władaniu miejskich jednostek organizacyjnych, z wyjątkiem części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej. W § 5 postanowiła, że uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa i wchodzi w życie po upływie 14 dni od daty ogłoszenia.

Dokonaj oceny legalności uchwały Rady Gminy W. i przedstaw stanowisko na okoliczność możliwości jej zakwestionowania przez prokuratora.

2. Decyzją z 4 marca 2015 r. wydaną na podstawie art. 151 § 1 w zw. z art. 145 § 1 pkt 5 k.p.a. i art. 72 oraz 73 ustawy Prawo o ruchu drogowym, Starosta K. orzekł o uchyleniu decyzji ostatecznej Starosty K. z 30 grudnia 2009 r. o rejestracji pojazdu marki Volkswagen Golf na rzecz Marii G. i Roberta G. (doręczonej stronom 30 grudnia 2009 r.). Motywując orzeczenie organ powołał się na treść ekspertyzy z zakresu mechanoskopii przekazanej przez CBS Zarząd w W., a także wyniki sprawdzeń w dostępnych bazach danych, dochodząc do wniosku, iż przedmiotem rejestracji z wniosku Marii G. i Roberta G. był pojazd marki Volkswagen Golf o nr VIN 3333, który nie stanowił oznaczenia identyfikacyjnego nadanego przez producenta (zostało ono naniesione wtórnie w miejsce pierwotnego o nr VIN 5555), poszukiwany na terenie Niemiec, jako utracony od dnia 22 października 2009 r.

Dokonaj oceny zgodności z prawem decyzji Starosty K. z 4 marca 2015 r. i uzasadnij stanowisko.

3. Decyzją z 2016 r. Burmistrz w wyniku rozpoznania wniosku H.F. o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej ostateczną decyzją o warunkach zabudowy z 2014 r. ustalając warunki zabudowy dla dwóch boksów garażowych, murowanych na samochody osobowe na działce nr 3 na rzecz F.M, orzekł o umorzeniu postępowania administracyjnego na podstawie art. 105 § 1 w zw. z art. 147 § 1 k.p.a. W uzasadnieniu wskazał, że zgodnie z k.p.a. stroną postępowania jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie lub kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek. Zdaniem organu w sprawie niniejszej takiego interesu prawnego nie wykazano. H.F. – właścicielka działki o nr 1 - nigdy nie była i nie jest właścicielką działki niezabudowanej o nr 2, która przylega (z jednej strony) do działki H.F. a z drugiej strony do działki o nr 3, dla której wydano decyzję ostateczną o warunkach zabudowy. Budynek mieszkalny H.F. zlokalizowany jest około 28 m od granicy z działką o nr 3. Wybudowane garaże na samochody osobowe w żaden sposób nie oddziałują na działkę i zabudowę działki H.F. Między działką należącą do H.F. a działką, dla której wydano decyzję, położona jest działka o nr 2, stanowiąca własność Gminy, którą to działkę H.F. od lat użytkuje bez tytułu prawnego, co nie czyni z niej strony postępowania administracyjnego. Od decyzji tej odwołała się H.F. wskazując, że organ pierwszej instancji sprzecznie do ustaleń prowadzonego postępowania z wniosku o wznowienie, orzekł o jego umorzeniu. SKO decyzją z 2017 r. utrzymało w mocy decyzję organu pierwszej instancji podnosząc tożsamą argumentację.

Dokonaj oceny legalności decyzji SKO i umotywuuj stanowisko.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 41

1. Wójt Gminy K. zwrócił się do Prokuratury Okręgowej w K. o złożenie do wojewódzkiego sądu administracyjnego skargi na rozstrzygnięcie nadzorcze, tj. uchwałę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w K. z dnia 18 grudnia 2016 r. Nr X/12/2016 stwierdzającą nieważność § 2, § 3 i § 4 uchwały Rady Gminy K. Nr XI/179/11 z dnia 12 listopada 2016 r. w sprawie podatku od nieruchomości. Wójt Gminy K. zarzucił Kolegium RIO wydanie jej z naruszeniem ustawy o podatkach i opłatach lokalnych przez błędne uznanie, że § 2, § 3 i § 4 uchwały z dnia 12 listopada 2016 r. wprowadzają zwolnienia od podatku od nieruchomości o charakterze przedmiotowo-podmiotowym. Uzasadniając stanowisko Wójt podniósł, że Rada Gminy K. wprowadziła zwolnienia gruntów, budynków lub ich części oraz budowli stanowiących mienie komunalne, które mają charakter wyłącznie przedmiotowy, a nie jak wskazała to Regionalna Izba Obrachunkowa podmiotowo – przedmiotowy.

Dokonaj oceny możliwości zakwestionowania przez prokuratora stanowiska Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w K. wyrażonego w ww. rozstrzygnięciu nadzorczym stosownie do wniosku Wójta Gminy K. i umotywuuj stanowisko.

2. Decyzją z 4 marca 2015 r. wydaną na podstawie art. 151 § 1 w zw. z art. 145 § 1 pkt 5 k.p.a. i art. 72 oraz 73 ustawy Prawo o ruchu drogowym Starosta K. orzekł o uchyleniu decyzji ostatecznej Starosty K. z 30 grudnia 2009 r. o rejestracji pojazdu marki Volkswagen Golf na rzecz Marii G. i Roberta G. (doręczonej stronom 30 grudnia 2009 r.). Motywując orzeczenie organ powołał się na treść ekspertyzy z zakresu mechanoskopii przekazanej przez prokuratora uczestniczącego w postępowaniu administracyjnym, a także wyniki sprawdzeń w dostępnych bazach danych, dochodząc do wniosku, iż przedmiotem rejestracji z wniosku Marii G. i Roberta G. był pojazd marki Volkswagen Golf o nr VIN 3333, który nie stanowił oznaczenia identyfikacyjnego nadanego przez producenta (naniesiony wtórnie), poszukiwany na terenie Niemiec, jako utracony od dnia 22 października 2009 r. Odwołanie od decyzji wnieśli w terminie: Maria G. i Robert G. oraz prokurator. Decyzją z 27 lipca 2015 r. SKO w K. po rozpoznaniu odwołania Marii G. i Roberta G. uchyliło w całości decyzję Starosty K. i przekazało sprawę organowi I instancji do ponownego rozpoznania uznając, że zaistniała przesłanka negatywna z art. 146 k.p.a. w związku z przyjęciem przesłanki z art. 145 § 1 pkt 5 k.p.a., jednakże w sprawie może zachodzić przesłanka z art. 145 § 1 pkt 1 k.p.a.

Dokonaj oceny zgodności z prawem decyzji SKO i uzasadnij stanowisko.

3. Prokurator Rejonowy wniósł skargę na uchwałę Rady Gminy nr (...) w sprawie wprowadzenia opłaty od posiadania psów, ustalenia jej wysokości, terminów płatności i zwolnień od tej opłaty, zarzucając istotne naruszenia prawa. Zarządzeniem Przewodniczącego z dnia 8 stycznia 2016 r. skarżący został wezwany do usunięcia braków formalnych skargi przez jej podpisanie - w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia skargi. Powyższe wezwanie zostało doręczone prokuratorowi w dniu 13 stycznia 2016 r. (k. 26). Prokurator uzupełnił skargę w dniu 21 stycznia 2016 r., co wynika z daty stempla pocztowego na kopercie, w której została przesłana sądowi podpisana skarga.

Dokonaj oceny skuteczności skargi prokuratora i umotywuuj stanowisko.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 42

1. Rozstrzygnięciem nadzorczym z 18 listopada 2016 r. Wojewoda M. stwierdził nieważność uchwały Nr XVII/133/16 Rady Gminy S. z dnia 10 października 2016 r. w sprawie ustalenia wysokości opłat dotyczących przyłączenia do istniejących gminnych urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych na terenie Gminy S. W ocenie organu nadzoru, uchwała została podjęta bez podstawy prawnej. Pismem z dnia 2 grudnia 2016 r. Wójt Gminy S. zwrócił się do Prokuratora Rejonowego w S. o zaskarżenie rozstrzygnięcia nadzorczego Wojewody M. do sądu administracyjnego.

Dokonaj oceny możliwości zakwestionowania rozstrzygnięcia nadzorczego Wojewody M. przez prokuratora i uzasadnij swoje stanowisko.

2. Burmistrz Ś. decyzją z grudnia 2015 r. ustalił warunki zabudowy i zagospodarowania terenu na rzecz E. Sp. z o.o. dla budowy budynku handlowo-usługowego. Ś. Sp. z o.o. w maju 2016 r. złożyła wniosek o wznowienie postępowania administracyjnego zakończonego w/w decyzją. Burmistrz Ś. po rozpatrzeniu powyższego wniosku, decyzją z 11 sierpnia 2016 r. orzekł o odmowie uchylenia własnej decyzji z grudnia 2015 r. Decyzja ta w dniu 15 sierpnia 2016 r. została doręczona stronom biorącym udział w postępowaniu tj. E. Sp. z o.o. i Ś. Sp. z o.o. Prokurator Rejonowy w Ś. pismem z dnia 17 sierpnia 2016 r., działając na podstawie art. 183 § 1 k.p.a. zgłosił swój udział w postępowaniu prowadzonym przez Burmistrza Ś., dotyczącym ustalenia warunków zabudowy i zagospodarowania terenu na rzecz E. Sp. z o.o., wnosząc jednocześnie odwołanie od decyzji z dnia 11 sierpnia 2016 r. SKO postanowieniem z października 2016 r. stwierdziło niedopuszczalność odwołania wniesionego przez Prokuratora Rejonowego w Ś. W uzasadnieniu wskazało, że istota sprawy sprowadza się do interpretacji przepisów regulujących udział prokuratora w postępowaniu administracyjnym. Zdaniem SKO prokurator może złożyć odwołanie z powołaniem się na art. 188 k.p.a., jeżeli brał udział w postępowaniu w pierwszej instancji. Jeżeli natomiast nie brał udziału, może przystąpić do postępowania odwoławczego na podstawie art. 183 § 1 k.p.a. tylko wówczas, gdy strona złożyła odwołanie. Kolegium uznało, że skoro w rozważanej sprawie prokurator nie brał udziału w postępowaniu w pierwszej instancji, a strona nie złożyła odwołania, to nie miał on legitymacji do wniesienia odwołania. Prokurator zakwestionował postanowienie wnosząc skargę do WSA, w której wywiódł, iż skoro zgodnie z art. 184 k.p.k. prokuratorowi przysługuje nieograniczone żadnym terminem prawo do wniesienia sprzeciwu od decyzji ostatecznej, to tym bardziej należy przyjąć, że może on wnieść odwołanie, jako zwykły środek zaskarżenia, przed uprawomocnieniem się kwestionowanej decyzji. SKO wniosło o oddalenie skargi.

Wskaż przewidywane rozstrzygnięcie WSA i uzasadnij stanowisko.

3. Na skutek pisma Anny P. z lutego 2017 r., Prokuratura Rejonowa prowadziła postępowanie wyjaśniające dotyczące jej 38 letniego syna Łukasza P. Prokuratura ustaliła, że postanowieniem Sądu Rejonowego w N. z dnia 28 kwietnia 2016 r. został on zobowiązany do poddania się leczeniu w niestacjonarnym zakładzie leczenia odwykowego wobec stwierdzenia u niego uzależnienia od alkoholu. Łukasz P. nie podjął jednak leczenia, nadal spożywa alkohol, urządza awantury domowe, zakłócając spokój matce Annie P. Jego zachowanie było powodem kilku interwencji policji. Nadto jest on osobą, u której rozpoznano zaburzenia psychiczne i zachowanie w przebiegu używania substancji psychotropowych. Łukasz P. posiada uprawnienia do kierowania pojazdami mechanicznymi kat. B potwierdzone dokumentem wydanym w dniu 3 sierpnia 2010 r. przez Starostę Powiatu S.

Dokonaj analizy poczynionych ustaleń i wskaż czy i ewentualnie jakie działania powinien podjąć prokurator na płaszczyźnie prawa administracyjnego. Uzasadnij swoje stanowisko.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 43

1. Uchwałą z 2015 r. Rada Gminy działając na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy o samorządzie gminnym i art. 6 ust. 13 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych określiła wzór formularza informacji i deklaracji podatkowej na podatek od nieruchomości. Załącznik nr 1 do uchwały zawierał wzór informacji w sprawie podatku od nieruchomości dla osób fizycznych, w którym w pozycji H został zamieszczony zapis: „Upředzony/a o odpowiedzialności karnej z art. 233 § 1 k.k. oświadczam, że podane przez mnie dane są zgodne z prawdą”. Pismem z 8 lutego 2017 r. prokurator złożył skargę na ww. uchwałę w części dot. „Upředzony o odpowiedzialności karnej z art. 233 § 1 k.k. oświadczam, że podane przez mnie dane są zgodne z prawdą” do WSA domagając się stwierdzenia nieważności w tym zakresie. Zarzucił uchwale obrazę art. 6 ust. 13 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, polegającą na nałożeniu na podatników obowiązku składania oświadczenia zawierającego pouczenie o odpowiedzialności określonej w art. 233 k.k. bez umocowania prawnego i ustawowej podstawy. Wskazał, że przepisy powołane w podstawie prawnej uchwały nie dają upoważnienia do nakładania na podatnika obowiązku składania oświadczenia zawierającego pouczenie o odpowiedzialności z art. 233 k.k. W zakresie treści formularzy opracowywanych na podstawie ww. przepisów, nie mieści się nałożenie na podatnika obowiązku składania oświadczenia, po uprzednim pouczeniu o odpowiedzialności karnej określonej w art. 233 § 1 k.k. Przepis ten dotyczy odpowiedzialność za składanie zeznania mającego służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy. Warunkiem tej odpowiedzialności jest, by przepis ustawy, na podstawie której oświadczenie jest składane, przewidywał możliwość odebrania oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej. Tymczasem zarówno przepisy ustawy o samorządzie gminnym, jak i ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, nie zawierają, jak też nie zawierały w dacie jej podjęcia, upoważnienia do zamieszczania we wzorach informacji i deklaracji obowiązku składania oświadczeń pod rygorem odpowiedzialności z art. 233 k.k.

Dokonaj oceny słuszności stanowiska prokuratora i umotywuuj wyrażony pogląd.

2. Sprzeciwem z dnia 20 lipca 2015 r. prokurator zakwestionował decyzję Burmistrza J. z dnia 23 października 2014 r. w przedmiocie ustalenia prawa do zasiłku rodzinnego oraz dodatku do zasiłku rodzinnego z wniosku Dominiki G. - w części dotyczącej dodatku do zasiłku rodzinnego. Zarzucił, że została wydana z rażącym naruszeniem art. 10 ust. 1 i art. 2 ustawy z 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych poprzez przyjęcie, że dodatek do zasiłku rodzinnego przysługuje w kwocie 400 zł miesięcznie na dwoje dzieci z tytułu opieki nad dzieckiem w okresie korzystania z urlopu wychowawczego, podczas gdy prawidłowa analiza tego artykułu prowadzi do stwierdzenia, że dodatek z tytułu opieki nad dzieckiem w okresie korzystania z urlopu wychowawczego w celu sprawowania opieki nad więcej niż jednym dzieckiem urodzonym podczas jednego porodu, przysługuje do zasiłku rodzinnego na każde z tych dzieci. W uzasadnieniu odwołał się do uchwały NSA z dnia 26 czerwca 2014 r. sygn. I OPS 15/13. We wniosku sprzeciwu prokurator domagał się stwierdzenia nieważności decyzji Burmistrza z dnia 23 października 2014 r. na podstawie art. 156 § 1 pkt 2 K.p.a. Skarżona przez prokuratora decyzja stała się ostateczna ponieważ Dominka G. nie odwołała się od niej, mimo że podczas porodu mającego miejsce 23 marca 2013 r., urodziła dwoje dzieci Jakuba i Szymona.

Dokonaj oceny prawidłowości sprzeciwu prokuratora i uzasadnij swoje stanowisko.

3. Pismem z lutego 2017 r. Marcin S. reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł do WSA skargę na postanowienie Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego ze stycznia 2017 r., którym utrzymano w mocy postanowienie Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego z listopada 2016 r. Postanowienie organu pierwszej instancji zostało wydane w sprawie stanowiska wierzyciela w przedmiocie zarzutów zobowiązanego, w którym uznano za nieuzasadnione zarzuty braku wymagalności obowiązku, niewykonalności obowiązku o charakterze niepieniężnym i prowadzenia egzekucji przez organ egzekucyjny.

Dokonaj oceny skuteczności skargi Marcina S. i uzasadnij stanowisko.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 44

1. Pismem z maja 2016 r. Karol F. zwrócił się do Prokuratury Rejonowej w P. o zaskarżenie do sądu administracyjnego uchwały Rady Miejskiej w P. z 11 grudnia 2015 r. nr XXII/22/2015 w sprawie wprowadzenia zwolnień w podatku od nieruchomości na 2016 r. W myśl § 2 oprotestowanej uchwały w sprawie wprowadzenia zwolnień w podatku od nieruchomości na 2016 r. zostały zwolnione od podatku od nieruchomości, nieobjęte zwolnieniami ustawowymi nieruchomości lub ich części, zajęte na potrzeby ochrony przeciwpożarowej, za wyjątkiem związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej m.in. grunty zajęte pod drogi dojazdowe do pól, oznaczone w ewidencji gruntów i budynków symbolem "dr", za wyjątkiem związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. W ocenie Karola F. konieczne jest usunięcie naruszenia prawa dokonanego ww. uchwałą i wyeliminowanie regulacji określonej w § 2 uchwały o treści: „za wyjątkiem związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej”.
Dokonaj oceny zasadności wniosku Karola F. i umotywuuj swoje stanowisko.

2. Pismem z lutego 2016 r. A. P. wniósł o rejestrację samochodu osobowego m-ki Mercedes o nr identyfikacyjnym VIN 123, dołączając dokumenty w postaci opłaconej akcyzy, faktury zakupu tego samochodu w Auto-Komis „A” w S. z lutego 2016 r. i przeglądu technicznego a także dokumenty potwierdzające nabycie tego samochodu w Niemczech (umowa i niemieckie dokumenty rejestracyjne). Decyzją z marca 2016 r. Starosta na podstawie art. 73 ustawy Prawo o ruchu drogowym dokonał rejestracji tego samochodu. W dniu 6 listopada 2016 r. do Starostwa Powiatowego w T. wpłynął sprzeciw Prokuratora w stosunku do wymienionej powyżej ostatecznej decyzji Starosty o rejestracji przedmiotowego pojazdu na rzecz A. P. Działając na podstawie art. 184 § 1 i § 2 oraz art. 145 § 1 pkt 2 k.p.a. prokurator wniósł o wznowienie postępowania zakończonego tą decyzją, uchylenie decyzji ostatecznej o rejestracji pojazdu i wydanie decyzji o odmowie rejestracji pojazdu. W uzasadnieniu wskazał, iż przedmiotowa decyzja dotknięta jest wadą wymienioną w art. 145 § 1 pkt 2 k.p.a. Przywołując przepisy ustawy Prawo o ruchu drogowym podkreślił, że rejestracji pojazdu dokonuje się na podstawie określonych dokumentów, które muszą m.in. potwierdzać własność pojazdu. Tymczasem na podstawie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego z sierpnia 2016 r. ustalono, że M. C. podrabiał w celu użycia za autentyczne dokumenty w postaci umów sprzedaży pojazdów używanych za granicą. Ustalono, że podrobił także dokument umowy sprzedaży samochodu Mercedes o nr VIN 123 zawartej w styczniu 2016 r. w Niemczech. W lutym 2016 r. samochód ten został sprzedany A.P., za pośrednictwem Auto Komis „A”, który następnie w Starostwie Powiatowym w T. złożył wniosek o rejestrację tego samochodu, przedkładając m.in. podrobioną umowę kupna/sprzedaży, celem wykazania przysługującego mu prawa własności.
Dokonaj oceny prawidłowości działań prokuratora i uzasadnij swoje stanowisko.

3. Uczestnicząc w postępowaniu prowadzonym przez Sąd Rejonowy w K., prokurator ustalił, że tenże Sąd postanowieniem z dnia 26 lutego 2016 r. zobowiązał uczestnika Dariusza R. do poddania się leczeniu przeciwalkoholowemu w niestacjonarnym zakładzie leczenia odwykowego ustanawiając nadzór kuratora na czas jego trwania. Dariusz K. jest kierowcą, posiada prawo jazdy kategorii A, B i T wydane w dniu 10 grudnia 2006 r. przez Starostę S.
Dokonaj oceny, czy powyższe ustalenia uzasadniają podjęcie przez prokuratora działań w oparciu o przepisy ustawy o kierujących pojazdami i uzasadnij stanowisko.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 45

1. Uchwałą z dnia 9 grudnia 2015 r. nr II/11/15 w przedmiocie zwolnień od podatku od nieruchomości, Rada Gminy W. postanowiła w § 1 pkt 1-3, iż zwalnia się od podatku od nieruchomości grunty, budynki lub ich części oraz budowle lub ich części stanowiące własność Gminy W. zajęte na prowadzenie działalności w zakresie: 1) zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków, 2) ochrony przeciwpożarowej, 3) prowadzenia świetlic wiejskich. Następnie uchwałą nr VI/113/16 z dnia 27 listopada 2016 r. Rada Gminy W., działając na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy oraz art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych dokonała zmiany § 1 tej uchwały poprzez dodanie pkt 4) w brzmieniu: budynki gospodarcze lub ich części służące wyłącznie działalności rolniczej a położone na gruntach nie zaliczonych do użytków rolnych.

Dokonaj oceny zgodności z prawem uchwały Rady Gminy W. w przedmiocie zwolnień od podatku od nieruchomości i przedstaw umotywowane stanowisko odnośnie do istnienia podstaw do jej zaskarżenia przez prokuratora.

2. Wnioskiem z 2012 r. Pamela T. wystąpiła do Starosty w G. o wydanie prawa jazdy kategorii B. Ostatecznie organ decyzją z 2012 r. orzekł o wydaniu jej prawa jazdy. Sprzeciwem z 2016 r. Prokurator Rejonowy zakwestionował ww. decyzję. Podniósł, że zaświadczenie o odbyciu przez stronę szkolenia okazało się fałszywe. Zostało wydane przez D.W. prowadzącego własny ośrodek nauki jazdy, który nigdy nie został wpisany do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodki szkolenia kierowców. Postępowanie karne przeciwko D.W. oraz współpracującemu z nim P.P. zostało zakończone prawomocnym wyrokiem skazującym Sądu Rejonowego w C. z 2016 r. Jak wynika z protokołu przesłuchania Pamelę T., jako świadka w postępowaniu karnym, w trakcie kursu nie miała ona zajęć teoretycznych, ilość zajęć praktycznych wyniosła około 30 godzin a egzamin wewnętrzny w ogóle nie został przeprowadzony. Starosta wznowił postępowanie w sprawie. Przesłuchał w jego toku Pamelę T., która oświadczyła, że dostała od D.W. materiały do szkoleń. Miała również zajęcia praktyczne. Zasady ruchu drogowego były jej znane, gdyż wcześniej uczęszczała w szkole na zajęcia w celu uzyskania karty rowerowej. Jednocześnie przygotowywała się teoretycznie we własnym zakresie. W trakcie postępowania Starosta dokonał też analizy dokumentacji „A”, w którym szkolenie odbywała Pamela T. Ostatecznie Starosta decyzją z 2017 r. odmówił uchylenia swej decyzji z 2012 r. o wydaniu Pamelę T. prawa jazdy. W ocenie organu zostały spełnione przesłanki, o których mowa w art. 11 ustawy o kierujących pojazdami. Przyznał, że „A” działał nielegalnie. Jednakże instruktor D.W. posiadał stosowane uprawnienia. Skarżąca nie brała udziału w zajęciach teoretycznych, ale odbyła zajęcia praktyczne. Wydane zaświadczenie o odbyciu kursu było fałszywe, ale posiada ono jedynie charakter deklaratoryjny. Strona faktycznie odbyła szkolenie.

Dokonaj oceny zgodności z prawem decyzji Starosty i uzasadnij stanowisko.

3. Wnioskiem z dnia 15 maja 2017 r. prokurator zwrócił się do Starosty K. o wszczęcie postępowania administracyjnego w przedmiocie skierowania Józefa G. posiadającego uprawnienia do kierowania pojazdami kat. B i C wydane w dniu 12 stycznia 2010 r., na badania lekarskie w celu stwierdzenia istnienia lub braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdami mechanicznymi. W uzasadnieniu wskazał, że przed Sądem Okręgowym w K. toczy się sprawa z wniosku Stanisławy G. o ubezwłasnowolnienie całkowite Józefa G. z powodu zaburzeń psychicznych, przy czym wcześniej, mianowicie postanowieniem z 19 października 2009 r. Sąd Okręgowy w K. ubezwłasnowolnił już częściowo Józefa G., także z powodu zaburzeń psychicznych. Od tego czasu stan zdrowia Józefa G. bardzo się pogorszył, jest agresywny, cierpi na urojenia, chorobę Parkinsona.

Dokonaj oceny prawidłowości działań prokuratora w sprawie Józefa G. i umotywuuj stanowisko.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 46

1. Na wniosek M.N. z września 2014 r., decyzją Kierownika Sekcji Świadczeń Rodzinnych i Obsługi Funduszu Alimentacyjnego Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Ł. z października 2014 r., wydaną z upoważnienia Burmistrza Miasta Ł., przyznano M. N. świadczenie z funduszu alimentacyjnego na P. K. w kwocie 250,00 zł miesięcznie, na okres od 1 października 2014 r. do 30 września 2015 r. Decyzja zawierała prawidłowe pouczenie o sposobie i terminie wniesienia środka odwoławczego i została doręczona M. N. w dniu 16 października 2014 r., co potwierdziła własnoręcznym podpisem na egzemplarzu decyzji. Pismem z dnia 19 października 2016 r. M. N. zwróciła się do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w S. o „przyjęcie podania w sprawie decyzji wydanej przez MOPS w Ł. z października 2014 r., przyznającej świadczenie z funduszu alimentacyjnego, na okres od 1 października 2014 r. do 30 września 2015 r.” Pismem z dnia 17 listopada 2016 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w S. zwróciło się do M. N. o sprecyzowanie żądań poprzez udzielenie informacji, czy jej pismo z dnia 19 października 2016 r. jest odwołaniem od ww. decyzji z października 2014 r., czy jest wnioskiem o wznowienie postępowania w sprawie bądź wnioskiem o stwierdzenie nieważności tej decyzji. Pismem z dnia 25 listopada 2016 r., zatytułowanym „Odwołanie” M. N. wniosła o przeprowadzenie postępowania w sprawie ww. decyzji.
Dokonaj oceny zgodności z prawem działań SKO w S. i wskaż przewidywane rozstrzygnięcie tego organu. Umotywuuj swoje stanowisko.
2. W dniu 25 października 2016 r. Rada Gminy G. podjęła uchwałę Nr LIV/97/16 w sprawie: podatku od nieruchomości na 2017 rok. Uchwała ta, zgodnie z § 4 ust. 1, miała obowiązywać od dnia 1 stycznia 2017 r. Z kolei na podstawie § 2 tej uchwały zwolnieniu od podatku podlegały: 1) Grunty niesklasyfikowane oznaczone symbolem TR (tereny różne), TI (inne tereny komunikacyjne) i DR (droga) - za wyjątkiem zajętych na działalność gospodarczą; 2) Budynki lub ich części oraz grunty zajęte przez gminne jednostki organizacyjne i stowarzyszenia krzewienia kultury fizycznej i sportu, działające na mieniu gminnym; 3) Budynki i grunty zajęte przez Polski Związek Hodowców Gołębi Poczтовых - za wyjątkiem zajętych na działalność gospodarczą; 4) Budynki lub ich części oraz grunty związane z działalnością gospodarczą osób fizycznych w zakresie: szewstwa, naprawy maszyn rolniczych i sprzętu rolniczego, bednarstwa, wikliniarstwa, rymarstwa, wyrobu mioteł, a także grunty zajęte pod boiska sportowe.
Dokonaj oceny zgodności z prawem uchwały Rady Gminy G. i przedstaw umotywowane stanowisko w przedmiocie istnienia podstaw do jej zaskarżenia przez prokuratora.
3. Prokurator uczestniczący w postępowaniu z wniosku Stanisławy G. o ubezwłasnowolnienie całkowite męża Józefa G. z powodu zaburzeń psychicznych, zawisłym przed Sądem Okręgowym w K. w marcu 2017 r., ustalił, że z wniosku Stanisławy G. już wcześniej toczyło się przed tym samym Sądem postępowanie o częściowe ubezwłasnowolnienie Józefa G. Owe postępowanie zakończyło się prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w K. z dnia 19 października 2009 r. o ubezwłasnowolnieniu częściowym Józefa G., także z powodu zaburzeń psychicznych. Od tego czasu stan zdrowia Józefa G. bardzo się pogorszył, jest bardzo agresywny, cierpi na urojenia, chorobę Parkinsona. Uczestnik postępowania Józef G. poinformował Sąd, że posiada uprawnienia do kierowania pojazdami kat. B wydane przez Starostę K. w dniu 12 stycznia 2010 r. i że zamierza uzyskać jeszcze uprawnienia kat. C.
Dokonaj oceny, czy i jakie działania na płaszczyźnie prawa administracyjnego powinien podjąć prokurator.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 47

1. Decyzją z 2010 r. Prezydent Miasta po rozpatrzeniu wniosku R. W. ustalił warunki zabudowy dla inwestycji polegającej na nadbudowie i rozbudowie budynku mieszkalnego jednorodzinnego. W grudniu 2015 r. L. N. i I. N., współwłaścicielki sąsiedniej nieruchomości, wystąpiły do Samorządowego Kolegium Odwoławczego z wnioskiem o stwierdzenie nieważności decyzji Prezydenta Miasta z 2010 r. SKO decyzją z lutego 2016 r. odmówiło stwierdzenia nieważności decyzji Prezydenta Miasta o warunkach zabudowy, uznając, że wbrew twierdzeniom wnioskodawczyń ww. decyzja nie jest obciążona wadą, o której mowa w art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a., tj. nie została wydana z rażącym naruszeniem prawa. Pismem z marca 2016 r. L. N. i I. N. złożyły wniosek do SKO o ponowne rozpatrzenie ww. sprawy. SKO decyzją z sierpnia 2016 r. utrzymało w mocy własną decyzję z lutego 2016 r., wywodząc, że decyzja Prezydenta Miasta nie narusza rażąco prawa. L. N. złożyła do sądu administracyjnego skargę na tę decyzję SKO, domagając się stwierdzenia jej nieważności a także poprzedzającej ją decyzji SKO z lutego 2016 r. oraz decyzji Prezydenta Miasta. Jednocześnie L. N. zawiadomiła, że w kwietniu 2016 r. zmarła nagle w wieku 92 lat jej mama I. N., będąca współwłaścicielką nieruchomości i stroną prowadzonego postępowania sądowego. Na wniosek L.N., prokurator zgłosił udział w postępowaniu sądownoadministracyjnym.

Dokonaj analizy sytuacji procesowej i przedstaw stanowisko, jakie powinien zająć prokurator w postępowaniu przed wojewódzkim sądem administracyjnym.

2. W dniu 30 listopada 2015 r. Rada Gminy P. podjęła uchwałę nr IX/91/15 w sprawie zwolnienia w podatku od środków transportowych. W podstawie prawnej uchwały Rada Gminy powołała art. 12 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy o samorządzie gminnym. W § 1 ust. 1 uchwały Rada Gminy P. stwierdziła, iż zwalnia się od podatku od środków transportowych środki transportowe stanowiące własność Gminy P., służące do przewożenia dzieci do szkół.

Dokonaj oceny zgodności z prawem uchwały Rady Gminy G. i przedstaw umotywowane stanowisko w przedmiocie istnienia podstaw do jej zaskarżenia przez prokuratora.

3. Prokuratura Rejonowa nadzorowała dochodzenie przeciwko Krystianowi C., podejrzanemu o popełnienie przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. i w dniu 13 maja 2016 r. zarządziła poszukiwania podejrzanego. W toku czynności podjętych w tej sprawie ustalono, że Krystian C. nie przebywa w miejscu stałego zameldowania w K. przy ul. Wiosny 5 od co najmniej roku. Nie zdołano pozyskać informacji o aktualnym miejscu pobytu podejrzanego wobec nieutrzymywania przez niego kontaktów z rodziną tj. matką i bratem.

Wskaż, czy i ewentualnie jakie działania może podjąć prokurator na płaszczyźnie prawa administracyjnego. Uzasadnij swoje stanowisko.

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ZESTAW NR 50

1. W dniu 27 sierpnia 2015 r. Rada Miejska w S. podjęła uchwałę Nr X/80/15 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru miasta S. Pismem z dnia 26 sierpnia 2016 r., które wpłynęło do organu w dniu 30 sierpnia 2016 r. Bożena R. wezwała Radę Miejską do usunięcia naruszenia prawa ww. uchwałą. Pismem z dnia 3 października 2016 r., odebranych przez Bożenę R. w dniu 5 października 2016 r., Przewodniczący Rady Miejskiej w S., poinformował skarżącą iż: „W związku z Pani pismem dnia 26 sierpnia 2016 r. dotyczącym wezwania Rady Miejskiej w S. do usunięcia naruszenia prawa w zakresie uchwały Nr X/80/15 z dnia 27 sierpnia 2015 r. informuję, że Rada Miejska w S. w dniu 29 września br. została zapoznana z treścią pisma, a sprawa zostanie rozstrzygnięta na najbliższej sesji Rady, o czym Pani zostanie poinformowana odrębnym pismem”. Pismem z dnia 2 listopada 2016 r., doręczonym Bożenie R. w dniu 4 listopada 2016 r., Rada Miejska w S. przesłała skarżącej uchwałę Nr XX/49/16 Rady Miejskiej w S. z dnia 27 października 2016 r. w sprawie odmowy uwzględnienia wezwania Bożeny R. do usunięcia naruszenia prawa. Pismem złożonym w dniu 2 grudnia 2016 r. Bożena R. zakwestionowała uchwałę Nr X/80/15 z dnia 27 sierpnia 2015 r. w części graficznej dla obszaru A2ZC oraz w części tekstowej w zakresie § 35 ust. 1 pkt 25, domagając się stwierdzenia jej nieważności przez Wojewódzki Sąd Administracyjny. W odpowiedzi na skargę Rada Miejska w S. wniosła o jej odrzucenie.

Dokonaj oceny słuszności stanowiska Rady Miejskiej w S. i uzasadnij swoje stanowisko.

2. Pismem z dnia 9 sierpnia 2016 r. Komendant Powiatowy w O. zwrócił się do prokuratury o rozważenie zaskarżenia decyzji SKO z 19 lipca 2016 r. dotyczącej uchylenia decyzji Starosty J. z dnia 23 czerwca 2016 r. wydanej na podstawie art. 102 ust. 1 pkt 4 ustawy o kierujących pojazdami w przedmiocie zatrzymania Andrzejowi L. prawa jazdy kat. ABT na okres trzech miesięcy tj. od 26 maja 2016 r. do dnia 26 sierpnia 2016 r. włącznie i umorzenia postępowania w całości. W uzasadnieniu SKO wskazało, że decyzja Starosty została wydana wyłącznie w oparciu o informację Komendanta Powiatowego Policji, z której wynika, że Andrzej L. przekroczył dopuszczalną prędkość w obszarze zabudowanym o 52 km/h. Podstawą zawiadomienia była notatka urzędowa z dnia 26 maja 2016 r., sporządzona przez funkcjonariusza Komendy Powiatowej Policji w O., z której wynikało, że Andrzej L. został pouczone że dopuścił się wykroczenia za które przysługuje kara i zatrzymano mu za pokwitowaniem prawo jazdy. W odwołaniu od decyzji Andrzej L. przedstawił inny przebieg zdarzenia z dnia 26 maja 2016 r. W ocenie SKO, wobec faktu, że postępowanie w sprawie skończyło się na pouczeniu, nie jest możliwe ustalenie jego rzeczywistego przebiegu. Z uwagi zaś na brak jednoznacznego ustalenia przebiegu zdarzenia z udziałem odwołującego się, Kolegium uznało, iż postępowanie stało się bezprzedmiotowe i dlatego uchyliło decyzje organu I instancji i umorzyło postępowanie w całości.

Dokonaj oceny zgodności decyzji SKO z prawem. W razie uznania jej za naruszającą prawo, wskaż jakie działania powinien podjąć prokurator w dacie odpowiadającej wnioskowi Komendy Policji.

3. Postanowieniem z lutego 2017 r. WSA odrzucił skargę prokuratora na decyzję SKO z 16 września 2016 r. w przedmiocie odmowy przyznania stypendium szkolnego. W uzasadnieniu Sąd wskazał, iż powyższa decyzja została doręczona skarżącemu 3 października 2016 r. wraz z pouczeniem o terminie i sposobie wniesienia skargi do sądu administracyjnego. Prokurator, nadając skargę w placówce pocztowej 19 grudnia 2016 r., uchybił terminowi do jej wniesienia, który upłynął 2 listopada 2016 r. Zdaniem Sądu, prokurator działał w sprawie jako podmiot na prawach strony, i dlatego nie ma zastosowania wobec niego termin z art. 53 § 3 P.p.s.a, tylko z art. 53 § 1 P.p.s.a. W zażaleniu na postanowienie prokurator domagał się jego uchylenia, wskazując, że przedmiotowa decyzja z 16 września 2016 r. została na jego wniosek uzupełniona postanowieniem SKO z listopada 2016 r., na podstawie art. 111 § 1a i 1b k.p.a. Prokurator podniósł, że postanowienie SKO z listopada 2016 r., uzupełniające decyzję z 16 września 2016 r., zostało mu doręczone 25 listopada 2016 r., zatem termin do wniesienia skargi upływał w dniu 27 grudnia 2016 r.

Dokonaj oceny skuteczności zażalenia prokuratora i uzasadnij stanowisko.